

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

2021/C 338/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2021/C 338/02	Zaak C-428/19: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — OL, PM, RO/Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt. (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 96/71/EEG — Artikel 1, lid 1, en artikelen 3 en 5 — Terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten — Bestuurders in het internationale wegvervoer — Inachtneming van het minimumloon van het land van terbeschikkingstelling — Dagvergoeding — Verordening (EG) nr. 561/2006 — Artikel 10 — Vergoeding die aan werknemers wordt toegekend op basis van de verbruikte brandstof)	2
2021/C 338/03	Zaak C-695/19: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) — Rádio Popular — Electrodomésticos SA/Autoridade Tributária e Aduaneira [Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2006/112/EG — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Vrijstellingen — Artikel 135, lid 1, onder a) — Begrippen “handelingen ter zake van verzekering” en “daarmee samenhangende diensten, verricht door assurantiemakelaars en verzekeringstussenpersonen” — Artikel 174, lid 2 — Recht op aftrek — Evenredige aftrek — Extra garantie op huishoudelijke apparaten en andere computer- en telecomproducten — Begrip “financiële handelingen”]	3

2021/C 338/04	Zaak C-830/19: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal de première instance de Namur — België) — C.J./Waals Gewest [Prejudiciële verwijzing – Landbouw – Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) – Verordening (EU) nr. 1305/2013 – Gedelegeerde verordening (EU) nr. 807/2014 – Vestiging van jonge landbouwers – Ontwikkeling van landbouwbedrijven – Aanloopsteun ten bate van jonge landbouwers – Toegangsvoorwaarden – Gelijkwaardigheid – Vestiging als niet-enig bedrijfshoofd – Bovengrenzen – Vaststelling – Criteria – Standaardopbrengst van het landbouwbedrijf]	4
2021/C 338/05	Zaak C-937/19: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Köln — Duitsland) — KA [Prejudiciële verwijzing – Verordening (EG) nr. 1072/2009 – Artikel 1, lid 5, onder d) – Artikel 8 – Internationaal goederenvervoer over de weg vanuit een lidstaat naar een andere lidstaat – Op dit internationale vervoer aansluitend cabotagevervoer op het grondgebied van laatstgenoemde lidstaat – Beperkingen – Vereiste van een communautaire vergunning en, in voorkomend geval, van een vervoersvergunning – Uitzonderingen – Cabotagevervoer aansluitend op internationaal vervoer voor eigen rekening – Voorwaarden]	4
2021/C 338/06	Zaak C-71/20: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Østre Landsret — Denemarken) — Strafzaak tegen VAS Shipping ApS (Prejudiciële verwijzing – Artikelen 49 en 54 VWEU – Vrijheid van vestiging – Nationale regeling op grond waarvan derdelanders die werken op een schip dat de vlag van een lidstaat voert, in deze lidstaat moeten beschikken over een werkvergunning – Uitzondering voor schepen die ten hoogste 25 keer per jaar een haven van de lidstaat aandoen – Beperking – Artikel 79, lid 5, VWEU – Nationale regeling die ertoe strekt te bepalen hoeveel onderdanen van derde landen, afkomstig uit derde landen, tot het grondgebied van de betrokken lidstaat worden toegelaten teneinde daar al dan niet in loondienst arbeid te verrichten)	5
2021/C 338/07	Zaak C-120/20: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy — Polen) — Koleje Mazowieckie — KM Sp. z o.o./Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. (Prejudiciële verwijzing – Spoorwegvervoer – Toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur – Richtlijn 2001/14/EG – Artikel 4, lid 5 – Tarifiering – Artikel 30 – Nationale toezichthoudende instantie die controleert of de rechten voor het gebruik van infrastructuur in overeenstemming zijn met deze richtlijn – Overeenkomst voor het gebruik van infrastructuur tussen de infrastructuurbeheerder en een spoorwegonderneming – Onjuiste omzetting – Overheidsaansprakelijkheid – Vordering tot schadevergoeding – Voorafgaande inschakeling van de nationale toezichthoudende instantie)	6
2021/C 338/08	Zaak C-166/20: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Lietuvos vyriausioji administracinis teismas — Litouwen) — BB / Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija [Prejudiciële verwijzing – Erkenning van beroepskwalificaties – Richtlijn 2005/36/EG – Artikel 1 en artikel 10, onder b) – Beroepskwalificaties die in verschillende lidstaten zijn behaald – Voorwaarden voor verkrijging – Geen opleidingstitel – Artikelen 45 en 49 VWEU – Werknemers – Vrijheid van vestiging]	7
2021/C 338/09	Zaak C-178/20: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék — Hongarije) — Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft / Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet (Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van goederen – Geneesmiddelen voor menselijk gebruik – Richtlijn 2001/83/EG – Artikel 5, lid 1, artikel 6, lid 1, en de artikelen 70 tot en met 73 – Geneesmiddelen die in een bepaalde lidstaat zijn toegelaten – Indeling als niet aan medisch recept onderworpen geneesmiddelen – Verkoop in apotheken van een andere lidstaat zonder vergunning voor het in de handel brengen in die lidstaat – Nationale regeling die voorschrijft dat melding wordt gemaakt bij de bevoegde autoriteit en dat die autoriteit een verklaring afgeeft over het gebruik van dat geneesmiddel – Artikel 34 VWEU – Kwantitatieve beperking)	8

2021/C 338/10	Zaak C-295/20: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — “Sanresa” UAB / Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos (Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Plaatsen van een overheidsopdracht voor het verrichten van afvalverwerkingsdiensten – Richtlijn 2014/24/EU – Artikelen 58 en 70 – Kwalificatie van de verplichting voor de ondernemer om houder te zijn van een voorafgaandelijke schriftelijke toestemming voor de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen – Voorwaarde voor de uitvoering van de opdracht)	8
2021/C 338/11	Zaak C-330/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (België) op 27 mei 2021 — The Escape Center BVBA tegen Belgische Staat	9
2021/C 338/12	Zaak C-344/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal de commerce de Paris (Frankrijk) op 2 juni 2021 — AA, BB, echtgenote van AA, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, in de persoon van Xavier Brouard in zijn hoedanigheid van gerechtelijk vereffenaar van Groupe AA SNC / Allianz Bank SA, Allianz France SA, rechtsopvolgster van Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, in de persoon van Frédéric Abitbol in zijn hoedanigheid van gerechtelijk vereffenaar van Groupe AA SNC, BDR & Associés, in de persoon van Xavier Brouard in zijn hoedanigheid van gerechtelijk vereffenaar van Groupe AA SNC, SELAFA MJA, in de persoon van Jérôme Pierrel, mede gerechtelijk vereffenaar van AA, SELARL Axym, in de persoon van Didier Courtoux, mede gerechtelijk vereffenaar van AA, Bibus SA, voorheen Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, rechtsopvolgster van Métropole SA	10
2021/C 338/13	Zaak C-347/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen DD	12
2021/C 338/14	Zaak C-348/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen HYA e.a.	12
2021/C 338/15	Zaak C-349/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen HYA e.a.	13
2021/C 338/16	Zaak C-350/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen Spetsializirana prokuratura	13
2021/C 338/17	Zaak C-351/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Justice de paix du canton de Forest (België) op 4 juni 2021 — ZG / Beobank SA	14
2021/C 338/18	Zaak C-358/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 9 juni 2021 — Tilman SA / Unilever Supply Chain Company AG	14
Gerecht		
2021/C 338/19	Zaak T-692/15 RENV: Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — HTTS/Raad (“Niet-contractuele aansprakelijkheid – Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen tegen Iran – Lijst van personen en entiteiten waarvan de tegoeden en economische middelen worden bevroren – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent”)	16
2021/C 338/20	Zaak T-587/16 RENV: Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — HM / Commissie (“Openbare dienst – Ambtenaren – Aanwerving – Aankondiging van vergelijkend onderzoek EPSO/AST-SC/03/15 – Niet-toelating tot de beoordelingstoetsen – Verzoek tot heronderzoek – Weigering, wegens tardiviteit, om dit verzoek voor te leggen aan de jury van het algemeen vergelijkend onderzoek – Verdeling van de bevoegdheden tussen EPSO en de jury van het vergelijkend onderzoek – Procesbelang”)	17
2021/C 338/21	Zaak T-455/17: Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — Bateni/Raad (“Niet-contractuele aansprakelijkheid – Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen tegen Iran – Lijst van personen en entiteiten waarvan de tegoeden en economische middelen worden bevroren – Bevoegdheid van het Gerecht – Verjaring – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent”)	17
2021/C 338/22	Zaak T-648/19: Arrest van het Gerecht van 14 juli 2021 — Nike European Operations Netherlands en Converse Netherlands/Commissie [“Staatssteun – Door Nederland ten behoeve van Nike ten uitvoer gelegde steunmaatregel – Advance tax rulings – Besluit om een formele onderzoeksprocedure in te leiden – Zakelijkheidsbeginsel – Voordeel – Selectiviteit – Gelijke behandeling – Behoorlijk bestuur – Ontoereikend vooronderzoek – Ernstige moeilijkheden – Motiveringsplicht”]	18

2021/C 338/23	Zaak T-680/19: Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — Irish Wind Farmers' Association e.a./ Commissie ("Staatssteun – Energiesector – Ierse wetgeving inzake onroerendgoedbelasting voor ondernemingen – Methode voor de berekening van belasting die moet worden betaald door elektriciteitsproducenten die fossiele brandstoffen gebruiken – Klacht van exploitanten van windmolenparken – Besluit waarbij wordt vastgesteld dat er geen sprake is van staatssteun – Verzuim om de formele onderzoeksprocedure in te leiden – Ernstige moeilijkheden – Procedurele rechten van belanghebbenden")	19
2021/C 338/24	Zaak T-28/20: Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — ID/ EDEO ("Openbare dienst – Arbeidscontractanten – Ontslagbesluit vóór het einde van de proeftijd – Kennelijke ongeschiktheid – Ongepast gedrag – Artikel 84 RAP")	19
2021/C 338/25	Zaak T-205/20: Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — Frommer/EUIPO — Minerva (I-cosmetics) ["Uniemerkt – Procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerk I-cosmetics – Normaal gebruik van het merk – Artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001]"]	20
2021/C 338/26	Zaak T-386/20: Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — Micron Technology/EUIPO (INTELLIGENCE, ACCELERATED) ["Uniemerkt – Aanvraag voor Uniewoordmerk INTELLIGENCE, ACCELERATED – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001"]	20
2021/C 338/27	Zaak T-492/20: Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — S. Tous/EUIPO — Zhejiang China-Best Import & Export (Lamp) ["Gemeenschapsmodel – Nietigheidsprocedure – Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een lamp weergeeft – Oudere Uniebeeldmerken die een teddybeer weergeven – Nietigheidsgronden – Artikel 25, lid 1, onder b) en e), van verordening (EG) nr. 6/2002"]	21
2021/C 338/28	Zaak T-777/19 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 2 juli 2021 — Bourel e.a./ Commissie ("Kort geding – Staatssteun – Bouw van windmolenparken – Individuele steunmaatregelen van Frankrijk ten gunste van meerdere offshorewindparken – Besluit waarbij steun verenigbaar met de interne markt wordt verklaard – Begin van de werken – Verzoek om voorlopige maatregelen – Geen spoedeisendheid")	22
2021/C 338/29	Zaak T-728/20: Beschikking van het Gerecht van 25 juni 2021 — OM/ Commissie ("Beroep tot nietigverklaring – Openbare dienst – Ambtenaren – Sociale zekerheid – Gemeenschappelijk stelsel van verzekering – Vergoeding van ziektekosten – Afwijzing van het verzoek – Afwijzing van de klacht – Vervanging van de gronden – Indiening van een tweede klacht – Beroepstermijn – Niet-ontvankelijkheid")	22
2021/C 338/30	Zaak T-75/21: Beschikking van het Gerecht van 8 juli 2021 — Mendes de Almeida / Raad ["Beroep tot nietigverklaring – Institutioneel recht – Nauwere samenwerking met betrekking tot de instelling van het Europees openbaar ministerie – Verordening (EU) 2017/1939 – Benoeming van de Europese officieren van justitie van het Europees Openbaar Ministerie – Benoeming van een van de door Portugal voorgedragen kandidaten – Beroepstermijn – Aanvangspunt – Niet-ontvankelijkheid"]	23
2021/C 338/31	Zaak T-349/21: Beroep ingesteld op 21 juni 2021 — Duitsland/ Commissie	23
2021/C 338/32	Zaak T-358/21: Beroep ingesteld op 25 juni 2021 — Hotel Cipriani/EUIPO — Altunis (CIPRIANI FOOD)	25
2021/C 338/33	Zaak T-359/21: Beroep ingesteld op 18 juni 2021 — ClientEarth/Commissie	25
2021/C 338/34	Zaak T-366/21: Beroep ingesteld op 29 juni 2021 — Coinbase/EUIPO — bitFlyer (coinbase)	26
2021/C 338/35	Zaak T-369/21: Beroep ingesteld op 30 juni 2021 — Unimax Stationery/EUIPO — Mitsubishi Pencil (uni)	27
2021/C 338/36	Zaak T-373/21: Beroep ingesteld op 1 juli 2021 — Etablissements Nicolas/EUIPO — St. Nicolaus (NICOLAS)	28
2021/C 338/37	Zaak T-376/21: Beroep ingesteld op 2 juli 2021 — Instituto Cervantes/ Commissie	28

2021/C 338/38	Zaak T-380/21: Beroep ingesteld op 5 juli 2021 — Flybe/Commissie	29
2021/C 338/39	Zaak T-383/21: Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Banque postale / GAR	30
2021/C 338/40	Zaak T-384/21: Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Confédération nationale du Crédit Mutuel e.a. / GAR	31
2021/C 338/41	Zaak T-385/21: Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — BPCE e.a. / GAR	32
2021/C 338/42	Zaak T-386/21: Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Crédit agricole en Crédit agricole Corporate and Investment Bank/Commissie	33
2021/C 338/43	Zaak T-387/21: Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Société générale e.a. / GAR	34
2021/C 338/44	Zaak T-388/21: Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Crédit agricole e.a. / GAR	35
2021/C 338/45	Zaak T-397/21: Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — BNP Paribas / GAR	35
2021/C 338/46	Zaak T-398/21: Beroep ingesteld op 6 juli 2021 — Ryanair en Ryanair Sun/Commissie	36
2021/C 338/47	Zaak T-401/21: Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — KN / Parlement	37
2021/C 338/48	Zaak T-405/21: Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Dexia Crédit Local / GAR	38
2021/C 338/49	Zaak T-406/21: Beroep ingesteld op 8 juli 2021 — Credit Suisse Group en Credit Suisse Securities (Europe)/Commissie	39
2021/C 338/50	Zaak T-407/21: Beroep ingesteld op 9 juli 2021 — PB / Commissie	40
2021/C 338/51	Zaak T-408/21: Beroep ingesteld op 9 juli 2021 — HB / Commissie	41
2021/C 338/52	Zaak T-418/21: Beroep ingesteld op 12 juli 2021 — Virginie Alauzun e.a./Commissie en EMA . . .	42
2021/C 338/53	Zaak T-420/21: Beroep ingesteld op 12 juli 2021 — Cargolux/Commissie	43
2021/C 338/54	Zaak T-426/21: Beroep ingesteld op 14 juli 2021 — Assaad/Raad	44

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE**Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie***

(2021/C 338/01)

Laatste publicatie

PB C 329 van 16.8.2021

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 320 van 9.8.2021

PB C 310 van 2.8.2021

PB C 297 van 26.7.2021

PB C 289 van 19.7.2021

PB C 278 van 12.7.2021

PB C 263 van 5.7.2021

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — OL, PM, RO/Rapidped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt.

(Zaak C-428/19) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 96/71/EEG – Artikel 1, lid 1, en artikelen 3 en 5 – Terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten – Bestuurders in het internationale wegvervoer – Inachtneming van het minimumloon van het land van terbeschikkingstelling – Dagvergoeding – Verordening (EG) nr. 561/2006 – Artikel 10 – Vergoeding die aan werknemers wordt toegekend op basis van de verbruikte brandstof)

(2021/C 338/02)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: OL, PM, RO

Verwerende partij: Rapidped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt.

Dictum

- 1) Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten moet aldus worden uitgelegd dat zij van toepassing is op transnationale dienstverrichtingen in de wegvervoersector.
- 2) Artikel 3, lid 1, en artikel 6 van richtlijn 96/71, gelezen in samenhang met artikel 5 ervan, moeten aldus worden uitgelegd dat zij vereisen dat het feit dat een in een lidstaat gevestigde werkgever de bepalingen van een andere lidstaat inzake het minimumloon heeft geschonden, door vanuit eerstbedoelde lidstaat ter beschikking gestelde werknemers tegenover deze werkgever kan worden ingeroepen voor een rechterlijke instantie van deze lidstaat, indien deze bevoegd is.
- 3) Artikel 3, lid 7, tweede alinea, van richtlijn 96/71 moet aldus worden uitgelegd dat een dagvergoeding waarvan het bedrag verschilt naargelang van de duur van de terbeschikkingstelling van de werknemer, een toeslag in verband met de terbeschikkingstelling vormt die deel uitmaakt van het minimumloon, tenzij deze wordt uitgekeerd als vergoeding van daadwerkelijk gemaakte onkosten in verband met de terbeschikkingstelling, zoals reiskosten, verblijfkosten en kosten voor voeding, of tenzij het gaat om een toeslag die wijziging brengt in de verhouding tussen de prestatie van de werknemer en de tegenprestatie die hij daarvoor ontvangt.

- 4) Artikel 10, lid 1, van verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, tot wijziging van verordeningen (EEG) nr. 3821/85 en (EG) nr. 2135/98 van de Raad en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad moet aldus worden uitgelegd dat het zich er in beginsel niet tegen verzet dat een wegvervoersonderneming bestuurders een premie toekent die wordt berekend op basis van besparingen in de vorm van een verlaging van het brandstofverbruik in verhouding tot het afgelegde traject. Een dergelijke premie zou echter wel in strijd zijn met die bepaling indien zij, in plaats van uitsluitend aan de brandstofbesparing te zijn gekoppeld, een dergelijke besparing beloont naargelang van de afgelegde afstand en/of de hoeveelheid te vervoeren goederen op een wijze die de bestuurder aanzet tot rijgedrag dat de verkeersveiligheid in gevaar kan brengen en/of hem aanzet tot inbreuken op verordening nr. 561/2006.

(¹) PB C 95 van 23.3.2020.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) — Rádio Popular — Electrodomésticos SA/Autoridade Tributária e Aduaneira
(Zaak C-695/19) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 2006/112/EG – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Vrijstellingen – Artikel 135, lid 1, onder a) – Begrippen “handelingen ter zake van verzekering” en “daarmee samenhangende diensten, verricht door assurantiemakelaars en verzekeringstussenpersonen” – Artikel 174, lid 2 – Recht op aftrek – Evenredige aftrek – Extra garantie op huishoudelijke apparaten en andere computer- en telecomproducten – Begrip “financiële handelingen”]

(2021/C 338/03)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Rádio Popular — Electrodomésticos SA

Verwerende partij: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dictum

Artikel 174, lid 2, onder b) en c), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, gelezen in samenhang met artikel 135, lid 1, van deze richtlijn, moet aldus worden uitgelegd dat het niet van toepassing is op handelingen die een belastingplichtige verricht als tussenpersoon bij de verkoop van extra garantie in het kader van zijn hoofdactiviteit, namelijk de verkoop van huishoudelijke apparaten en andere computer- en telecomproducten aan de consument, zodat de omzet met betrekking tot deze handelingen niet hoeft te worden uitgesloten van de noemer van de breuk die wordt gebruikt voor de berekening van het aftrekbare gedeelte volgens artikel 174, lid 1, van de btw-richtlijn.

(¹) PB C 406 van 2.12.2019.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal de première instance de Namur — België) — C.J./Waals Gewest

(Zaak C-830/19) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Landbouw – Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) – Verordening (EU) nr. 1305/2013 – Gedelegeerde verordening (EU) nr. 807/2014 – Vestiging van jonge landbouwers – Ontwikkeling van landbouwbedrijven – Aanloopsteun ten bate van jonge landbouwers – Toegangsvoorwaarden – Gelijkwaardigheid – Vestiging als niet-enig bedrijfshoofd – Bovengrenzen – Vaststelling – Criteria – Standaardopbrengst van het landbouwbedrijf]

(2021/C 338/04)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance de Namur

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: C.J.

Verwerende partij: Waals Gewest

Dictum

De artikelen 2, 5 en 19 van verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad, gelezen in samenhang met de artikelen 2 en 5 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 807/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake bijstand voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) en tot invoering van overgangsbepalingen, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling volgens welke het criterium voor de vaststelling van de bovengrens waaronder een jonge landbouwer die zich niet als enig bedrijfshoofd vestigt toegang tot aanloopsteun heeft, de standaardwaarde van de brutoproductie van het landbouwbedrijf in zijn geheel is en niet alleen die van het aandeel dat deze jonge landbouwer in dat bedrijf bezit.

⁽¹⁾ PB C 27 van 27.1.2020.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Köln — Duitsland) — KA

(Zaak C-937/19) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Verordening (EG) nr. 1072/2009 – Artikel 1, lid 5, onder d) – Artikel 8 – Internationaal goederenvervoer over de weg vanuit een lidstaat naar een andere lidstaat – Op dit internationale vervoer aansluitend cabotagevervoer op het grondgebied van laatstgenoemde lidstaat – Beperkingen – Vereiste van een communautaire vergunning en, in voorkomend geval, van een vervoersvergunning – Uitzonderingen – Cabotagevervoer aansluitend op internationaal vervoer voor eigen rekening – Voorwaarden]

(2021/C 338/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Köln

Partij in het hoofdgeding

KA

in tegenwoordigheid van: Staatsanwaltschaft Köln, Bundesamt für Güterverkehr

Dictum

Verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal goederenvervoer over de weg, moet aldus worden uitgelegd dat een vervoerder die voor eigen rekening over de weg internationaal goederenvervoer heeft verricht in de zin van artikel 1, lid 5, onder d), van deze verordening waarbij hij goederen vanuit een lidstaat naar een andere lidstaat heeft vervoerd, krachtens artikel 8 van deze verordening aansluitend op dat internationale vervoer cabotagevervoer mag verrichten op het grondgebied van laatstgenoemde lidstaat, op voorwaarde evenwel dat hij voldoet aan de voorwaarden die in artikel 8, leden 2 tot en met 4, van deze verordening zijn vastgesteld.

(¹) PB C 95 van 23.3.2020.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Østre Landsret — Denemarken) — Strafzaak tegen VAS Shipping ApS

(Zaak C-71/20) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Artikelen 49 en 54 VWEU – Vrijheid van vestiging – Nationale regeling op grond waarvan derdelanders die werken op een schip dat de vlag van een lidstaat voert, in deze lidstaat moeten beschikken over een werkvergunning – Uitzondering voor schepen die ten hoogste 25 keer per jaar een haven van de lidstaat aandoen – Beperking – Artikel 79, lid 5, VWEU – Nationale regeling die ertoe strekt te bepalen hoeveel onderdanen van derde landen, afkomstig uit derde landen, tot het grondgebied van de betrokken lidstaat worden toegelaten teneinde daar al dan niet in loondienst arbeid te verrichten)

(2021/C 338/06)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Østre Landsret

Partij in de strafzaak

VAS Shipping ApS

Dictum

Artikel 49 VWEU, gelezen in het licht van artikel 79, lid 5, VWEU, moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een regeling van een eerste lidstaat die bepaalt dat derdelanders die deel uitmaken van de bemanning van een schip dat de vlag van deze lidstaat voert en dat direct of indirect in handen is van een in een tweede lidstaat gevestigde vennootschap, in die eerste lidstaat moeten beschikken over een werkvergunning tenzij het schip in kwestie er ten hoogste 25 keer per jaar een haven heeft aangedaan.

(¹) PB C 137 van 27.4.2020.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy — Polen) — Koleje Mazowieckie — KM Sp. z o.o./Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Zaak C-120/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Spoorwegvervoer – Toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur – Richtlijn 2001/14/EG – Artikel 4, lid 5 – Tarifiering – Artikel 30 – Nationale toezichthoudende instantie die controleert of de rechten voor het gebruik van infrastructuur in overeenstemming zijn met deze richtlijn – Overeenkomst voor het gebruik van infrastructuur tussen de infrastructuurbeheerder en een spoorwegonderneming – Onjuiste omzetting – Overheidsaansprakelijkheid – Vordering tot schadevergoeding – Voorafgaande inschakeling van de nationale toezichthoudende instantie)

(2021/C 338/07)

Proceestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Koleje Mazowieckie — KM Sp. z o.o.

Verwerende partijen: Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

in tegenwoordigheid van: Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)

Dictum

1) Richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007, en met name artikel 4, lid 5, en artikel 30 ervan, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat een gewone rechter van een lidstaat uitspraak doet op een vordering wegens overheidsaansprakelijkheid die een spoorwegonderneming heeft ingesteld wegens de onjuiste omzetting van deze richtlijn, waardoor zij de infrastructuurbeheerder te veel rechten zou hebben betaald, wanneer de toezichthoudende instantie en, in voorkomend geval, de rechter die bevoegd is om kennis te nemen van beroepen tegen de besluiten van die instantie, zich nog niet hebben uitgesproken over de rechtmatigheid van die rechten.

Artikel 30, leden 2, 5 en 6, van richtlijn 2001/14, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/58, moet aldus worden uitgelegd dat het gebiedt dat een spoorwegonderneming waaraan een toegangsvergunning is verleend, het recht heeft om het bedrag van de door de infrastructuurbeheerder vastgestelde individuele rechten bij de toezichthoudende instantie te betwisten, dat deze instantie besluit op een dergelijke betwisting en dat dit besluit kan worden getoetst door de daartoe bevoegde rechter.

2) Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat het nationale recht inzake wettelijke aansprakelijkheid voor het recht van particulieren op vergoeding van de schade die zij hebben geleden wegens schending van het Unierecht door een lidstaat, minder beperkende voorwaarden stelt dan die van het Unierecht.

⁽¹⁾ PB C 209 van 22.6.2020.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litouwen) — BB / Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

(Zaak C-166/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Erkennung van beroepskwalificaties – Richtlijn 2005/36/EG – Artikel 1 en artikel 10, onder b) – Beroepskwalificaties die in verschillende lidstaten zijn behaald – Voorwaarden voor verkrijging – Geen opleidingstitel – Artikelen 45 en 49 VWEU – Werknemers – Vrijheid van vestiging]

(2021/C 338/08)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BB

Verwerende partij: Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

Dictum

- 1) Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, zoals gewijzigd bij richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013, met name artikel 1 en artikel 10, onder b), ervan, moet aldus worden uitgelegd dat zij niet van toepassing is op een situatie waarin een persoon die om erkenning van zijn beroepskwalificaties verzoekt, geen opleidingstitel heeft behaald die hem in de lidstaat van oorsprong in staat stelt om aldaar een gereguleerd beroep uit te oefenen.
- 2) De artikelen 45 en 49 VWEU moeten aldus worden uitgelegd dat in een situatie waarin de betrokken persoon niet beschikt over de titel waaruit zijn beroepskwalificatie als apotheker in de zin van punt 5.6.2 van bijlage V bij richtlijn 2005/36 — zoals gewijzigd bij richtlijn 2013/55 — blijkt, maar zowel in de lidstaat van oorsprong als in de ontvangende lidstaat beroepscompetenties voor dit beroep heeft verworven, de bevoegde autoriteiten van laatstgenoemde lidstaat gehouden zijn om, wanneer zij een aanvraag tot erkenning van beroepskwalificaties hebben ontvangen, die competenties te beoordelen en deze te vergelijken met de competenties die in de ontvangende lidstaat vereist zijn om toegang te hebben tot het beroep van apotheker. Indien de competenties in kwestie overeenkomen met die welke de nationale bepalingen van de ontvangende lidstaat vereisen, is deze lidstaat verplicht om die competenties te erkennen. Wanneer uit dat vergelijkend onderzoek blijkt dat de respectieve competenties slechts gedeeltelijk overeenkomen, mag de ontvangende lidstaat verlangen dat de betrokkene bewijst de ontbrekende kennis en kwalificaties te hebben verworven. Het staat aan de bevoegde nationale autoriteiten om in voorkomend geval te beoordelen of de kennis die in de ontvangende lidstaat is verworven door met name praktijkervaring, kan gelden als bewijs dat de betrokkene de ontbrekende kennis bezit. Indien uit voornoemd vergelijkend onderzoek blijkt dat er wezenlijke verschillen bestaan tussen de door de aanvrager gevolgde opleiding en de in de ontvangende lidstaat vereiste opleiding, kunnen de bevoegde autoriteiten compenserende maatregelen vaststellen om die verschillen weg te werken.

⁽¹⁾ PB C 230 van 13.7.2020.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék — Hongarije) — Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft / Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Zaak C-178/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van goederen – Geneesmiddelen voor menselijk gebruik – Richtlijn 2001/83/EG – Artikel 5, lid 1, artikel 6, lid 1, en de artikelen 70 tot en met 73 – Geneesmiddelen die in een bepaalde lidstaat zijn toegelaten – Indeling als niet aan medisch recept onderworpen geneesmiddelen – Verkoop in apotheken van een andere lidstaat zonder vergunning voor het in de handel brengen in die lidstaat – Nationale regeling die voorschrijft dat melding wordt gemaakt bij de bevoegde autoriteit en dat die autoriteit een verklaring afgeeft over het gebruik van dat geneesmiddel – Artikel 34 VWEU – Kwantitatieve beperking)

(2021/C 338/09)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft

Verwerende partij: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Dictum

- 1) De artikelen 70 tot en met 73 van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik, zoals gewijzigd bij richtlijn 2012/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012, gelezen in het licht van artikel 5, lid 1, en artikel 6, lid 1, van deze richtlijn, zoals gewijzigd bij richtlijn 2012/26, moeten aldus worden uitgelegd dat zij — onder voorbehoud van de toepassing van de in artikel 5, lid 1, voorziene uitzondering — eraan in de weg staan dat een geneesmiddel dat in een lidstaat zonder medisch recept kan worden afgeleverd, ook wordt aangemerkt als een geneesmiddel dat zonder medisch recept in een andere lidstaat kan worden afgeleverd, wanneer in laatstgenoemde lidstaat voor dat geneesmiddel geen vergunning voor het in de handel brengen is verleend en dat geneesmiddel niet is ingedeeld.
- 2) Een nationale maatregel tot omzetting van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2001/83, zoals gewijzigd bij richtlijn 2012/26, volgens welke voor de verstrekking van een geneesmiddel waarvoor geen vergunning voor het in de handel brengen is verleend, een medisch recept en een verklaring van de gezondheidsautoriteit vereist zijn om de naleving van de in die bepaling gestelde voorwaarden te verzekeren, vormt noch een kwantitatieve beperking noch een maatregel van gelijke werking in de zin van artikel 34 VWEU.

⁽¹⁾ PB C 279 van 24.8.2020.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 juli 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — “Sanresa” UAB / Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

(Zaak C-295/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Plaatsen van een overheidsopdracht voor het verrichten van afvalverwerkingsdiensten – Richtlijn 2014/24/EU – Artikelen 58 en 70 – Kwalificatie van de verplichting voor de ondernemer om houder te zijn van een voorafgaandelijke schriftelijke toestemming voor de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen – Voorwaarde voor de uitvoering van de opdracht)

(2021/C 338/10)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Sanresa” UAB

Verwerende partij: Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

in tegenwoordigheid van: “Toksika” UAB, “Žalvaris” UAB, “Palemono keramikos gamykla” AB, “Ekometrija” UAB

Dictum

- 1) Artikel 18, lid 2, en de artikelen 58 en 70 van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG moeten aldus worden uitgelegd dat, in het kader van een procedure voor het plaatsen van een overheidsopdracht voor het verrichten van afvalbeheerdiensten, de verplichting die rust op een ondernemer die afvalstoffen van een lidstaat naar een andere staat wenst over te brengen om met name overeenkomstig artikel 2, punt 35, en artikel 3 van verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen te beschikken over de toestemming van de bevoegde autoriteiten van de staten die bij deze overbrenging betrokken zijn, een voorwaarde betreft voor de uitvoering van die opdracht als zodanig.
- 2) Artikel 70 van richtlijn 2014/24, gelezen in samenhang met artikel 18, lid 1, van deze richtlijn, moet aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat de inschrijving van een inschrijver wordt afgewezen op de enkele grond dat hij bij de indiening van zijn inschrijving niet het bewijs levert dat hij voldoet aan een voorwaarde die geldt voor de uitvoering van de betrokken opdracht.

(¹) PB C 329 van 5.10.2020.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (België) op 27 mei 2021 — The Escape Center BVBA tegen Belgische
Staat**

(Zaak C-330/21)

(2021/C 338/11)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: The Escape Center BVBA

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Dient artikel 98, tweede lid van richtlijn 2006/112 (¹), gelezen in samenhang met bijlage III, 14) van die richtlijn, in die zin te worden uitgelegd dat het recht gebruik te maken van sportaccommodaties enkel onder het verlaagd btw-tarief valt, indien daarbij geen individuele begeleiding of begeleiding in groep wordt verstrekt?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal de commerce de Paris (Frankrijk) op 2 juni 2021 — AA, BB, echtgenote van AA, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, in de persoon van Xavier Brouard in zijn hoedanigheid van gerechtelijk vereffenaar van Groupe AA SNC / Allianz Bank SA, Allianz France SA, rechtsopvolgster van Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, in de persoon van Frédéric Abitbol in zijn hoedanigheid van gerechtelijk vereffenaar van Groupe AA SNC, BDR & Associés, in de persoon van Xavier Brouard in zijn hoedanigheid van gerechtelijk vereffenaar van Groupe AA SNC, SELAFA MJA, in de persoon van Jérôme Pierrel, mede gerechtelijk vereffenaar van AA, SELARL Axym, in de persoon van Didier Courtoux, mede gerechtelijk vereffenaar van AA, Bibus SA, voorheen Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, rechtsopvolgster van Métropole SA

(Zaak C-344/21)

(2021/C 338/12)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de commerce de Paris

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: AA, BB, echtgenote van AA, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, in de persoon van Xavier Brouard in zijn hoedanigheid van gerechtelijk vereffenaar van Groupe AA SNC

Verwerende partijen: Allianz Bank SA, Allianz France SA, rechtsopvolgster van Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, in de persoon van Frédéric Abitbol in zijn hoedanigheid van gerechtelijk vereffenaar van Groupe AA SNC, BDR & Associés, in de persoon van Xavier Brouard in zijn hoedanigheid van gerechtelijk vereffenaar van Groupe AA SNC, SELAFA MJA, in de persoon van Jérôme Pierrel mede gerechtelijk vereffenaar van AA, SELARL Axym, in de persoon van Didier Courtoux mede gerechtelijk vereffenaar van AA, Bibus SA, voorheen Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, rechtsopvolgster van Métropole SA

Prejudiciële vragen

- Dienen de regels over de controle op concentraties waarin is voorzien bij de verordeningen nr. 4064/89⁽¹⁾ en nr. 139/2004⁽²⁾ aldus te worden uitgelegd, dat een concentratie die is tot stand gebracht met schending van de verplichting tot voorafgaande aanmelding en opschorting, moet worden aangemerkt als een niet-aangemelde concentratie, en welke zijn in voorkomend geval de juridische gevolgen van niet-aanmelding voor latere op grond van deze eerste concentratie verrichte rechtshandelingen? Dient, meer bepaald, een niet-aangemelde concentratie te worden beschouwd als “onverenigbaar” in de zin van de verordeningen nr. 4064/89 en nr. 139/2004?
- Dient artikel 3, lid 5, onder a), van de verordeningen nr. 4064/89 en nr. 139/2004 aldus te worden uitgelegd dat het aanhouden, gedurende meer dan een jaar en zonder toestemming van de Commissie, van deelnemingen door een financiële instelling, een kredietinstelling of een verzekeringsmaatschappij, resulteert in een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare concentratie?
- Welke juridische gevolgen verbindt artikel 3, lid 5, onder a), van de verordeningen nr. 4064/89 en nr. 139/2004 aan schending van de verplichting om, voor het aanhouden van effecten door kredietinstellingen, andere financiële instellingen of verzekeringsmaatschappijen, bij de Commissie om verlenging van de termijn van een jaar te verzoeken?
- Dient naleving van het algemeen beginsel van rechtszekerheid aldus te worden uitgelegd, dat dit de mogelijkheid beperkt om op grond van het Unierecht op te komen tegen onrechtmatige verrichtingen, wanneer de onrechtmatigheid erg ver in het verleden ligt en zowel natuurlijke als rechtspersonen op grond van de onrechtmatige verrichting subjectieve rechten hebben verkregen? Openen de vastgestelde schendingen van het Unierecht in voorkomend geval het recht om beroep tot schadevergoeding in te stellen tegen de verantwoordelijken voor de onrechtmatigheden?
- Dient de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie over de niet-contractuele aansprakelijkheid van de lidstaten aldus te worden uitgelegd, dat wanneer een financiële instelling die een onderdeel van de staat vormt het Unierecht schendt, deze staat verplicht is de slachtoffers van de onrechtmatigheid te compenseren, waarbij de gewone voorwaarden van het Unierecht gelden?
- Dient artikel 108, lid 3, VWEU, aldus te worden uitgelegd, dat vóór het arrest Stardust Marine een lening tegen een selectieve, preferentiële rentevoet die vergeleken bij de normale marktvoorwaarden een voordeel opleverde, kon worden geacht organiek afkomstig te zijn van “staatsmiddelen” omdat zij door een openbaar bedrijf werd verstrekt, zonder dat behoeft te worden nagegaan of de lening functioneel aan de staat kon worden toegerekend?

- Betekent de verplichting voor de lidstaten tot loyale samenwerking waarin artikel 4, lid 3, VEU voorziet, samen met het nuttig effect en de rechtstreekse werking van artikel 88, lid 3, [EG-Verdrag, thans artikel 108, lid 3, VWEU], dat de bodemrechtvaarders verplicht zijn om ambtshalve aan te voeren dat staatssteun niet bij de Commissie is aangemeld en, in voorkomend geval, deze onrechtmatig te verklaren?
- Welke zijn de juridische gevolgen van in strijd met artikel 108, lid 3, VWEU niet bij de Europese Commissie aangemelde staatssteun, meer bepaald voor de geldigheid van aankooptransacties die mogelijk met die staatssteun zijn verricht?
- Dient artikel 108, lid 3, VWEU aldus te worden uitgelegd dat wanneer een openbare kredietinstelling haar kapitaal massaal selectief ten voordele van een andere bank mobiliseert, dit neerkomt op staatssteun?
- Dient artikel 101 VWEU, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn rechtspraak ALLIANZ HUNGARIA, aldus te worden uitgelegd dat een akkoord dat een lasthebber met andere ondernemingen sluit en tot gevolg heeft dat een wettelijke verplichting wordt geschonden, een overeenkomst is die naar haar strekking mededingingsbeperkend is, gelet op het feit dat het Franse recht een lasthebber verbiedt als koper van het door hem te verkopen goed op te treden en hem zowel een loyaliteitsplicht als een informatieplicht ten aanzien van zijn lastgever(s) oplegt?
- Is er sprake van schending van artikel 101 VWEU indien ondernemingen onderling hebben afgesproken een derde onderneming tegen een veel lagere prijs dan de marktwaarde te verwerven, wanneer een dergelijke verwerving schending veronderstelt, door een van de bij dit akkoord betrokken ondernemingen, van de loyaliteitsplicht, de informatieplicht of ook nog van het verbod naar Frans recht om als lasthebber op te treden als koper van het goed?
- Is er sprake van schending van artikel 101 VWEU indien een akkoord tussen ondernemingen ertoe heeft bijgedragen dat de Europese Commissie informatie werd onthouden in verband met de verplichtingen voor die ondernemingen of bepaalde daarvan met betrekking tot concentraties (met name om deze aan te melden)?
- Is er sprake van schending van artikel 101 VWEU indien een akkoord tussen ondernemingen met name tot doel of tot gevolg had dat staatssteun niet naar behoren bij de Europese Commissie zou worden aangemeld.
- Dient artikel 3 van richtlijn 2014/104/EU ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat de hierin bedoelde “volledige vergoeding” in casu overeenstemt met de huidige beurswaarde van Adidas?
- Dient, rekening houdend met alle relevante feiten in deze zaak, artikel 10 van richtlijn 2014/104/EU van het Europees parlement en de Raad van 26 november 2014 betreffende bepaalde regels voor schadevorderingen volgens nationaal recht wegens inbreuken op de bepalingen van het mededingingsrecht van de lidstaten en van de Europese Unie, of het doeltreffendheidsbeginsel dat in dit artikel wordt verwoord, aldus te worden uitgelegd dat het recht op vergoeding van de schade die het gevolg is van de door verzoekers aan de zaak gestelde inbreuken op artikel 101 VWEU, wel of niet als verjaard moet worden beschouwd?
- Aangezien voormelde richtlijn niet van toepassing is op schending van Unierechtelijke bepalingen met betrekking tot concentraties en staatssteun, welke Unierechtelijke regels dienen dan te worden toegepast ter zake van een eventuele verjaring van het recht op schadevergoeding en hoe moeten deze worden uitgelegd in het kader van de relevante feiten in deze zaak?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB 1989, L 395, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB 2004, L 24, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn 2014/104/EU van het Europees parlement en de Raad van 26 november 2014 betreffende bepaalde regels voor schadevorderingen volgens nationaal recht wegens inbreuken op de bepalingen van het mededingingsrecht van de lidstaten en van de Europese Unie (PB 2014, L 349, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen DD**

(Zaak C-347/21)

(2021/C 338/13)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partij in de strafzaak

DD

Prejudiciële vragen

Wordt het recht van de beklaagde om persoonlijk aanwezig te zijn, overeenkomstig artikel 8, lid 1, junctis artikel 10, lid 1, en overweging 44 van richtlijn 2016/343 ⁽¹⁾, geëerbiedigd wanneer een getuige in afwezigheid van de beklaagde werd verhoord tijdens een afzonderlijke terechtzitting, maar de beklaagde tijdens de daaropvolgende terechtzitting de mogelijkheid had deze getuige te ondervragen, doch verklaarde geen vragen te hebben, of wordt het recht om persoonlijk aanwezig te zijn slechts geëerbiedigd indien dat verhoor in zijn geheel wordt herhaald, met inbegrip van de vragen van de bij het eerste verhoor aanwezige andere partijen?

Wordt het recht op verdediging door een advocaat, overeenkomstig artikel 3, lid 1, juncto artikel 12, lid 1, van richtlijn 2013/48 ⁽²⁾ geëerbiedigd wanneer twee getuigen in afwezigheid van de advocaat werden verhoord tijdens twee afzonderlijke terechtzittingen, maar deze tijdens de daaropvolgende terechtzitting de mogelijkheid had beide getuigen te ondervragen, of wordt het recht op verdediging door een advocaat slechts geëerbiedigd indien beide verhoren, met inbegrip van de vragen die door de andere partijen tijdens het eerste verhoor zijn gesteld, in hun geheel worden herhaald en de op beide vorige terechtzittingen afwezige advocaat de gelegenheid krijgt zijn vragen te stellen?

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn (PB 2016, L 65, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming (PB 2013, L 294, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen HYA e.a.**

(Zaak C-348/21)

(2021/C 338/14)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partijen in de strafzaak

HYA e.a.

Prejudiciële vraag

Is het verenigbaar met artikel 8, lid 1, en artikel 6, lid 1, gelezen in samenhang met de overwegingen 33 en 34 van richtlijn 2016/343 ⁽¹⁾ alsmede met artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, wanneer een nationale wet bepaalt dat in de situatie waarin in de gerechtelijke fase van de strafprocedure verklaringen worden ingediend van getuigen die om objectieve redenen niet kunnen worden gehoord, welke getuigenverklaringen in de fase van het opsporingsonderzoek zijn afgelegd — waarbij deze getuigen in laatstgenoemde fase enkel door de vervolgende instantie, zonder deelname van de verdediging maar wel ten overstaan van een rechter, zijn verhoord en de vervolgende instantie reeds in die fase de deelname van de verdediging aan dit verhoor mogelijk had kunnen maken, maar dit niet heeft gedaan –, het recht van de verdachte om bij zijn proces aanwezig te zijn gewaarborgd is en de openbaar aanklager naar behoren voldoet aan zijn verplichting om de schuld van de verdachte te bewijzen?

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn (PB 2016, L 65, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen HYA e.a.**

(Zaak C-349/21)

(2021/C 338/15)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partijen in de strafzaak

HYA e.a.

Prejudiciële vragen

Is een praktijk van de nationale rechterlijke instanties in strafprocedures op grond waarvan de rechter, wanneer hij machtiging verleent tot het aftappen, opnemen en opslaan van telefoongesprekken van verdachten, gebruikmaakt van een vooraf opgestelde tekst in algemene bewoordingen, waarin zonder enige individualisering enkel wordt gesteld dat de wettelijke bepalingen in acht zijn genomen, verenigbaar met artikel 15, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 5, lid 1, en overweging 11 van richtlijn 2002/58 ⁽¹⁾?

Zo nee, is het dan in strijd met het Unierecht dat het nationale recht aldus wordt uitgelegd dat informatie die is verkregen als gevolg van een dergelijke machtiging, kan worden gebruikt om de tenlastelegging te bewijzen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (PB 2002, L 201, blz. 37).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 4 juni 2021 — Strafzaak tegen Spetsializirana prokuratura**

(Zaak C-350/21)

(2021/C 338/16)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partij in de strafzaak

Spetsializirana prokuratura

Prejudiciële vragen

Is een nationale wettelijke regeling [artikel 251b, lid 1, van de Zakon za elektronnite saobshtenia (wet inzake elektronische communicatie)] op grond waarvan ter bestrijding van zware criminaliteit alle verkeersgegevens (verkeers- en locatiegegevens van gebruikers van elektronische-communicatiemiddelen) gedurende een periode van zes maanden algemeen en ongedifferentieerd worden bewaard, maar die wel bepaalde waarborgen bevat, verenigbaar met artikel 15, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 5, lid 1, en overweging 11 van richtlijn 2002/58 ⁽¹⁾?

Is een nationale wettelijke regeling [artikel 159a van de Nakazatelno-protsesualen kodeks (wetboek van strafvordering)] die de toegang tot verkeersgegevens niet beperkt tot wat strikt noodzakelijk is en die niet bepaalt dat personen van wie de verkeersgegevens voor de handhavingsautoriteiten toegankelijk zijn het recht hebben om daarvan, indien dit geen beletsel voor de strafprocedure vormt, in kennis te worden gesteld, noch dat zij beschikken over rechtsmiddelen tegen ongeoorloofde toegang, verenigbaar met artikel 15, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 5, lid 1, en overweging 11 van richtlijn 2002/58?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (PB 2002, L 201, blz. 37).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Justice de paix du canton de Forest (België)
op 4 juni 2021 — ZG / Beobank SA**

(Zaak C-351/21)

(2021/C 338/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Justice de paix du canton de Forest

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ZG

Verwerende partij: Beobank SA

Prejudiciële vragen

- 1) Rust ingevolge artikel 38, eerste alinea, onder a), van richtlijn 2007/64/EG ⁽¹⁾ een inspanningsverplichting dan wel een resultaatsverplichting op de dienstaanbieder met betrekking tot het verstrekken van “informatie betreffende de begunstigde”?
- 2) Valt onder de in deze bepaling genoemde “informatie betreffende de begunstigde” de informatie aan de hand waarvan kan worden vastgesteld welke natuurlijke of rechtspersoon de betaling heeft ontvangen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG (PB 2007, L 319, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 9 juni 2021 —
Tilman SA / Unilever Supply Chain Company AG**

(Zaak C-358/21)

(2021/C 338/18)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tilman SA

Verwerende partij: Unilever Supply Chain Company AG

Prejudiciële vraag

Is voldaan aan artikel 23, lid 1, onder a), en lid 2, van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Lugano op 30 oktober 2007, wanneer een forumkeuzebeding is opgenomen in de algemene voorwaarden waarnaar in een schriftelijk gesloten overeenkomst wordt verwezen door vermelding van de hyperlink naar een website waar van deze algemene voorwaarden kennis kan worden genomen en waar deze kunnen worden gedownload en afgedrukt, zonder dat de partij aan wie deze clause wordt tegengeworpen is uitgenodigd om de algemene voorwaarden te aanvaarden door het aanvinken van een vakje op die website?

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — HTTS/Raad

(Zaak T-692/15 RENV) ⁽¹⁾

(“Niet-contractuele aansprakelijkheid – Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen tegen Iran – Lijst van personen en entiteiten waarvan de tegoeden en economische middelen worden bevroren – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent”)

(2021/C 338/19)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Schlingmann, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix en M. Bishop, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Tricot, C. Hödlmayr, J. Roberti di Sarsina en M. Kellerbauer, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 268 en 340 VWEU strekkende tot vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden ten gevolge van de plaatsing van haar naam, bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 668/2010 van de Raad van 26 juli 2010 houdende uitvoering van artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 423/2007 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB 2010, L 195, blz. 25), op de lijst in bijlage V bij verordening (EG) nr. 423/2007 van de Raad van 19 april 2007 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB 2007, L 103, blz. 1), en voorts, bij verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007 (PB 2010, L 281, blz. 1), op de lijst in bijlage VIII bij verordening nr. 961/2010.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH zal haar eigen kosten dragen alsmede die van de Raad van de Europese Unie betreffende de onderhavige procedure en de procedure in zaak T-692/15.
- 3) Elke partij zal haar eigen kosten dragen betreffende procedure C-123/18 P.
- 4) De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen betreffende de onderhavige procedure, de procedure in zaak T-692/15 en de procedure in zaak C-123/18 P.

⁽¹⁾ PB C 59 van 15.2.2016.

Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — HM/ Commissie**(Zaak T-587/16 RENV) ⁽¹⁾*****“Openbare dienst – Ambtenaren – Aanwerving – Aankondiging van vergelijkend onderzoek EPSO/AST-SC/03/15 – Niet-toelating tot de beoordelingstoetsen – Verzoek tot heronderzoek – Weigering, wegens tardiviteit, om dit verzoek voor te leggen aan de jury van het algemeen vergelijkend onderzoek – Verdeling van de bevoegdheden tussen EPSO en de jury van het vergelijkend onderzoek – Procesbelang”***

(2021/C 338/20)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: HM (vertegenwoordiger: H. Tettenborn, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: T. Bohr en G. Gattinara, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU strekkende tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) van 17 augustus 2015 om het verzoek tot heronderzoek van het besluit van de jury niet in overweging te nemen en verzoekster niet toe te laten tot de volgende fase van vergelijkend onderzoek EPSO/AST-SC/03/15-3.

Dictum

- 1) Het besluit van het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) van 17 augustus 2015 om het verzoek tot heronderzoek van het besluit van de jury niet in overweging te nemen en verzoekster niet toe te laten tot de volgende fase van vergelijkend onderzoek EPSO/AST-SC/03/15-3 wordt nietig verklaard.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten in verband met de oorspronkelijke procedure bij het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (F-17/16) en het Gerecht (T-587/16), de procedure bij het Hof in zaak C-70/19 P en de onderhavige terugverwijzingsprocedure (T-587/16 RENV).

⁽¹⁾ PB C 191 van 30.5.2016 (zaak aanvankelijk ingeschreven bij het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie onder nummer F-17/16 en op 1 september 2016 overgedragen aan het Gerecht van de Europese Unie).

Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — Bateni/Raad**(Zaak T-455/17) ⁽¹⁾*****“Niet-contractuele aansprakelijkheid – Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen tegen Iran – Lijst van personen en entiteiten waarvan de tegoeden en economische middelen worden bevroren – Bevoegdheid van het Gerecht – Verjaring – Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent”***

(2021/C 338/21)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Naser Bateni (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Schlingmann, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix en M. Bishop, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Hödlmayr, J. Roberti di Sarsina en M. Kellerbauer, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 268 en 340 VWEU strekkende tot vergoeding van de schade die verzoeker stelt te hebben geleden ten gevolge van de plaatsing van zijn naam op de lijsten die zijn opgenomen, in de eerste plaats, in bijlage II bij besluit 2010/413/GBVB van de Raad van 26 juli 2010 betreffende beperkende maatregelen tegen Iran en tot intrekking van gemeenschappelijk standpunt 2007/140/GBVB (PB 2010, L 195, blz. 39), bij besluit 2011/783/GBVB van de Raad van 1 december 2011 houdende wijziging van besluit 2010/413 (PB 2011, L 319, blz. 71), en in bijlage VIII bij verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007 (PB 2010, L 281, blz. 1), bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1245/2011 van de Raad van 1 december 2011 houdende uitvoering van verordening nr. 961/2010 (PB 2011, L 319, blz. 11), in de tweede plaats, in bijlage IX bij verordening (EU) nr. 267/2012 van de Raad van 23 maart 2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening nr. 961/2010 (PB 2012, L 88, blz. 1), en, in de derde plaats, in de bijlage bij besluit 2013/661/GBVB van de Raad van 15 november 2013 houdende wijziging van besluit 2010/413 (PB 2013, L 306, blz. 18), en in de bijlage bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1154/2013 van de Raad van 15 november 2013, tot uitvoering van verordening nr. 267/2012 (PB 2013, L 306, blz. 3).

Dictum

- 1) Het beroep wordt deels niet-ontvankelijk en deels ongegrond verklaard.
- 2) Naser Batani zal zijn eigen kosten dragen alsmede die van de Raad van de Europese Unie.
- 3) De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 300 van 11.9.2017.

Arrest van het Gerecht van 14 juli 2021 — Nike European Operations Netherlands en Converse Netherlands/Commissie

(Zaak T-648/19) ⁽¹⁾

[“Staatssteun – Door Nederland ten behoeve van Nike ten uitvoer gelegde steunmaatregel – Advance tax rulings – Besluit om een formele onderzoeksprocedure in te leiden – Zakelijkheidsbeginsel – Voordeel – Selectiviteit – Gelijke behandeling – Behoorlijk bestuur – Ontoereikend vooronderzoek – Ernstige moeilijkheden – Motiveringsplicht”]

(2021/C 338/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nederland), Converse Netherlands BV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: R. Martens en D. Colgan, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P.-J. Loewenthal en S. Noë, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit C(2019) 6 final van de Commissie van 10 januari 2019 betreffende steunmaatregel SA.51284 (2018/NN) — Nederland — Mogelijke staatssteunmaatregel ten gunste van Nike waarbij de formele onderzoeksprocedure van artikel 108, lid 2, VWEU is ingeleid.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Nike European Operations Netherlands BV en Converse Netherlands BV worden verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 413 van 9.12.2019.

Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — Irish Wind Farmers' Association e.a. / Commissie**(Zaak T-680/19) ⁽¹⁾**

(“Staatssteun – Energiesector – Ierse wetgeving inzake onroerendgoedbelasting voor ondernemingen – Methode voor de berekening van belasting die moet worden betaald door elektriciteitsproducenten die fossiele brandstoffen gebruiken – Klacht van exploitanten van windmolenparken – Besluit waarbij wordt vastgesteld dat er geen sprake is van staatssteun – Verzuim om de formele onderzoeksprocedure in te leiden – Ernstige moeilijkheden – Procedurele rechten van belanghebbenden”)

(2021/C 338/23)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Ierland), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Ierland), Foyle Windfarm Ltd (Dublin, Ierland), Greenoge Windfarm Ltd (Bunclody, Ierland) (vertegenwoordigers: M. Segura Catalán en M. Clayton, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Herrmann en S. Noë, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van besluit C(2019) 5257 final van de Commissie van 9 juli 2019, betreffende staatssteun SA.44671 (2019/NN) — Ierland

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Elke partij zal zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 423 van 16.12.2019.

Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — ID / EDEO**(Zaak T-28/20) ⁽¹⁾**

(“Openbare dienst – Arbeidscontractanten – Ontslagbesluit vóór het einde van de proeftijd – Kennelijke ongeschiktheid – Ongepast gedrag – Artikel 84 RAP”)

(2021/C 338/24)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ID (vertegenwoordiger: C. Bernard-Glanz, advocaat)

Verwerende partij: Europese Dienst voor extern optreden (vertegenwoordigers: S. Marquardt en R. Spáč, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU tot, ten eerste, nietigverklaring van het besluit van EDEO van 6 maart 2019 tot beëindiging van verzoeksters arbeidsovereenkomst vóór het einde van de proeftijd en, ten tweede, vergoeding van de materiële en immateriële schade die zij door dat besluit zou hebben geleden

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

2) ID wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 95 van 23.3.2020.

Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — Frommer/EUIPO — Minerva (I-cosmetics)

(Zaak T-205/20) (¹)

[“Uniemerk – Procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerk I-cosmetics – Normaal gebruik van het merk – Artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001]”]

(2021/C 338/25)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Angela Frommer (Unterschleißheim, Duitsland) (vertegenwoordiger: F. Remmertz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J. Ivanauskas en V. Ruzek, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Minerva GmbH (München, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Dissmann, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 10 februari 2020 (zaak R 675/2019-2) inzake een procedure tot vervallenverklaring tussen Minerva en Angela Frommer

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Angela Frommer draagt haar eigen kosten en die van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).
- 3) Minerva GmbH draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 201 van 15.6.2020.

**Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — Micron Technology/EUIPO
(INTELLIGENCE, ACCELERATED)**

(Zaak T-386/20) (¹)

[“Uniemerk – Aanvraag voor Uniewoordmerk INTELLIGENCE, ACCELERATED – Absolute weigeringsgrond – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001”]

(2021/C 338/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Micron Technology, Inc. (Boise, Idaho, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: M. Edenborough, QC)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: L. Rampini en V. Ruzek, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 6 april 2020 (zaak R 2873/2019-1) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken INTELLIGENCE, ACCELERATED als Uniemerkt

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Micron Technology, Inc. wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 271 van 17.8.2020.

Arrest van het Gerecht van 7 juli 2021 — S. Tous/EUIPO — Zhejiang China-Best Import & Export (Lamp)

(Zaak T-492/20) (¹)

[“Gemeenschapsmodel – Nietigheidsprocedure – Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een lamp weergeeft – Oudere Uniebeeldmerken die een teddybeer weergeven – Nietigheidsgronden – Artikel 25, lid 1, onder b) en e), van verordening (EG) nr. 6/2002”]

(2021/C 338/27)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: S. Tous, SL (Manresa, Spanje) (vertegenwoordigers: D. Gómez Sánchez en J. Gracia Albero, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: A. Söder, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Hangzhou, China)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 26 mei 2020 (zaak R 1553/2019-3) inzake een nietigheidsprocedure tussen S. Tous en Zhejiang China-Best Import & Export

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) S. Tous, SL wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 313 van 21.9.2020.

Beschikking van de president van het Gerecht van 2 juli 2021 — Bourel e.a. / Commissie**(Zaak T-777/19 R)****(“Kort geding – Staatssteun – Bouw van windmolenparken – Individuele steunmaatregelen van Frankrijk ten gunste van meerdere offshorewindparken – Besluit waarbij steun verenigbaar met de interne markt wordt verklaard – Begin van de werken – Verzoek om voorlopige maatregelen – Geen spoedeisendheid”)**

(2021/C 338/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: David Bourel (Pléneuf-Val-André, Frankrijk) en de vijf andere verzoekers waarvan de namen in de bijlage bij de beschikking zijn vermeld (vertegenwoordiger: M. Le Berre, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Stromsky en A. Bouchagiar, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU tot, met name, opschorting van de tenuitvoerlegging van besluit C(2019) 5498 final van de Commissie van 26 juli 2019 waarbij deze laatste heeft besloten geen bezwaar te maken tegen de door de Franse Republiek aangemelde steun ten gunste van meerdere offshorewindparken.

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van het Gerecht van 25 juni 2021 — OM / Commissie**(Zaak T-728/20) ⁽¹⁾****(“Beroep tot nietigverklaring – Openbare dienst – Ambtenaren – Sociale zekerheid – Gemeenschappelijk stelsel van verzekering – Vergoeding van ziektekosten – Afwijzing van het verzoek – Afwijzing van de klacht – Vervanging van de gronden – Indiening van een tweede klacht – Beroepstermijn – Niet-ontvankelijkheid”)**

(2021/C 338/29)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: OM (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Hohenecker en L. Vernier, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU tot nietigverklaring van, ten eerste, de besluiten van het Bureau voor het beheer en de afwikkeling van de individuele rechten (PMO) van de Commissie van 9 en 17 september 2019 waarbij de vergoeding van door verzoekster gemaakte kosten voor medische analyses wordt geweigerd en, ten tweede, het besluit van 23 maart 2020 tot afwijzing van haar klacht tegen die besluiten

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) OM wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 53 van 15.2.2021.

Beschikking van het Gerecht van 8 juli 2021 — Mendes de Almeida / Raad

(Zaak T-75/21) (¹)

[“Beroep tot nietigverklaring – Institutioneel recht – Nauwere samenwerking met betrekking tot de instelling van het Europees openbaar ministerie – Verordening (EU) 2017/1939 – Benoeming van de Europese officieren van justitie van het Europees Openbaar Ministerie – Benoeming van een van de door Portugal voorgedragen kandidaten – Beroepstermijn – Aanvangspunt – Niet-ontvankelijkheid”]

(2021/C 338/30)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugal) (vertegenwoordigers: R. Leandro Vasconcelos en M. Marques de Carvalho, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: K. Pleśniak, R. Meyer, K. Kouri en J. Gil, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van het uitvoeringsbesluit (EU) 2020/1117 van de Raad van 27 juli 2020 houdende benoeming van de Europese aanklagers van het Europees Openbaar Ministerie (PB 2020, L 244, blz. 18), voor zover daarbij de heer Moreira Alves d’Oliveira Guerra als tijdelijk functionaris in de rang AD 13 voor een niet-hernieuwbare periode van drie jaar vanaf 29 juli 2020 is benoemd tot Europees openbaar aanklager bij het Europees Openbaar Ministerie.

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Op het verzoek om behandeling volgens de versnelde procedure behoeft geen uitspraak meer te worden gedaan.
- 3) Op het incidenteel verzoek van de Raad behoeft geen uitspraak meer te worden gedaan.
- 4) Ana Carla Mendes de Almeida wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 128 van 12.4.2021.

Beroep ingesteld op 21 juni 2021 — Duitsland / Commissie

(Zaak T-349/21)

(2021/C 338/31)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller en R. Kanitz)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit (EU) 2021/534 van de Commissie van 24 maart 2021 ter bepaling, overeenkomstig artikel 39, lid 1, van richtlijn 2014/33/EU van het Europees Parlement en de Raad, of een door Duitsland genomen maatregel om het in de handel brengen van een door Orona vervaardigd liftmodel te verbieden al dan niet gerechtvaardigd is ⁽¹⁾,
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

Eerste middel: schending van bijlage I, punt 2.2, bij richtlijn 95/16/EG juncto geharmoniseerde norm EN 81-1 ten gevolge van de miskennis van de betekenis van het vereiste van de verticale afstand tussen het dak van de liftkooi en het plafond van de liftschacht

- De Commissie is voorbijgegaan aan het belang van de verticale afstand tussen het dak van de liftkooi en het plafond van de liftschacht, die geharmoniseerde norm EN 81-1 in zijn oorspronkelijke versie voorschrijft en in zijn bijgewerkte versie zelfs benadrukt. Om te beginnen geeft het bestreden besluit kennelijk blijk van een onjuiste vaststelling van de minimale verticale afstand. Voorts is volgens de Commissie in de eerste plaats niet deze verticale afstand, maar het volume van de schuilruimte boven de liftkooi cruciaal voor de beoordeling van de essentiële veiligheids- en gezondheids-eisen overeenkomstig de voorschriften van richtlijn 95/16/EG. Bovendien vergelijkt de Commissie de eisen aan schuilruimtes en vrije ruimtes in de liftkooi ten onrechte met die welke in de put gelden.

Tweede middel: schending van bijlage I, punt 2.2, bij richtlijn 95/16/EG juncto geharmoniseerde norm EN 81-1 ten gevolge van de onjuiste vaststelling van de voor de beoordeling relevante ongevalsscenario's

- De Commissie heeft de eisen van bijlage I, punt 2.2, bij richtlijn 95/16/EG om het gevaar van verplettering uit te sluiten onjuist beoordeeld door in overweging 55 van het bestreden besluit het uitvallen van de redundante rem als het enige relevante ongevalsscenario te vermelden.

Derde middel: onjuiste vaststelling van de feiten door geen rekening te houden met het belang van de tijd die nodig is om een veilige houding aan te nemen en het gevaar van een ongecontroleerde opwaartse beweging van de liftkooi

- In overwegingen 55 tot en met 57 van haar bestreden besluit steunt de Commissie haar algemene beoordeling op onjuiste veronderstellingen inzake het gevaar en de waarschijnlijkheid dat zich een ongecontroleerde opwaartse beweging voordoet.

Vierde middel: onjuiste vaststelling en beoordeling van de feiten door overname van een onjuiste weergave uit de studie van de onderneming Conformance

- De Commissie heeft een onjuiste algemene vergelijking uit de studie van de onderneming Conformance in aanmerking genomen bij de vaststelling van haar besluit.

Vijfde middel: schending van bewijsregels en artikel 5, lid 2, van richtlijn 95/16/EG

- De Commissie heeft in haar besluit onvoldoende rekening gehouden met de omstandigheid dat essentiële punten van de door de fabrikant overgelegde conformiteitsverklaringen onvolledig zijn. Voorts blijkt uit de overwegingen dat de Commissie ten onrechte ervan uitgaat dat de bewijslast op de markttoezichtautoriteiten rust wanneer in het geval van niet-conformiteit wordt betwist of een alternatieve gelijkwaardige oplossing zou voldoen aan de veiligheidseisen.

⁽¹⁾ PB 2021, L 106, blz. 60.

Beroep ingesteld op 25 juni 2021 — Hotel Cipriani/EUIPO — Altunis (CIPRIANI FOOD)**(Zaak T-358/21)**

(2021/C 338/32)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Hotel Cipriani (Venetië, Italië) (vertegenwoordigers: M. Rieger-Jansen, D. Op de Beeck en W. Pors, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Portugal)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniebeeldmerk CIPRIANI FOOD — Uniemerkt nr. 683 250

Procedure voor het EUIPO: vervallenverklaringsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 27 april 2021 in zaak R 1599/2020-4

Conclusies

- de bestreden beslissing volledig vernietigen;
- de vordering tot vervallenverklaring volledig toewijzen en het betrokken Uniemerkt vervallen verklaren;
- het EUIPO en eventuele interveniënten verwijzen in hun eigen kosten en in die van verzoekster.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 94, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 15 van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad;
- de kamer van beroep heeft ten onrechte geoordeeld dat geen passende onderverdeling kan worden gemaakt van “graanpreparaten”.

Beroep ingesteld op 18 juni 2021 — ClientEarth/Commissie**(Zaak T-359/21)**

(2021/C 338/33)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: ClientEarth AISBL (Brussel, België) (vertegenwoordigers: F. Logue, Solicitor, en J. Kenny, Barrister at Law)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- verweersters impliciete besluit van 9 april 2021 waarbij is geweigerd om op grond van verordening (EG) nr. 1049/2001⁽¹⁾ en verordening (EG) nr. 1367/2006⁽²⁾ toegang te verlenen tot de opgevraagde documenten en informatie betreffende, ten eerste, de werkzame stoffen mancozeb en cypermethrin, en, ten tweede, het stemgedrag van lidstaten in het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders met betrekking tot uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 2019/2094⁽³⁾, (EG) nr. 2020/2087⁽⁴⁾, (EU) nr. 2019/1589⁽⁵⁾ en (EU) nr. 2018/1262⁽⁶⁾ van de Commissie, nietig verklaren, en
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster één middel aan, namelijk dat verweerster in strijd met artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1049/2001, artikel 41, lid 2, derde streepje, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 296, lid 2, VWEU heeft nagelaten een motivering te geven.

- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43).
- ⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB 2006, L 264, blz. 13).
- ⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2094 van de Commissie van 29 november 2019 tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 wat betreft de verlenging van de geldigheidsduur voor de werkzame stoffen benfluralin, dimoxystrobin, fluazinaam, flutolanil, mancozeb, mecoprop-P, mepiquat, metiram, oxamyl en pyraclostrobine (Voor de EER relevante tekst) (PB 2019, L 317, blz. 102).
- ⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/2087 van de Commissie van 14 december 2020 tot niet-verlenging van de goedkeuring van de werkzame stof mancozeb overeenkomstig verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, en tot wijziging van de bijlage bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 van de Commissie (Voor de EER relevante tekst) (PB 2020, L 423, blz. 50).
- ⁽⁵⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1589 van de Commissie van 26 september 2019 tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 wat betreft de verlenging van de goedkeuringsperiodes voor de werkzame stoffen amidosulfuron, beta-cyfluthrin, bifenox, chloortoluron, clofentazine, clomazone, cypermethrin, daminozide, deltamethrin, dicamba, difenoconazool, diflubenzuron, diflufenican, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fosthiazaat, indoxacarb, lenacil, MCPA, MCPB, nicosulfuron, picloram, prosulfocarb, pyriproxyfen, thiofanaat-methyl, triflusaluron en tritosulfuron (Voor de EER relevante tekst) (PB 2019, L 248, blz. 24).
- ⁽⁶⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1262 van de Commissie van 20 september 2018 tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 wat betreft de verlenging van de geldigheidsduur voor de werkzame stoffen 1-methylcyclopropeen, beta-cyfluthrin, chloorthalonil, chloortoluron, clomazone, cypermethrin, daminozide, deltamethrin, dimethenamid-p, diuron, fludioxonil, flufenacet, flurtamone, fosthiazaat, indoxacarb, MCPA, MCPB, prosulfocarb, thiofanaat-methyl en tribenuron (Voor de EER relevante tekst) (PB 2018, L 238, blz. 62).

Beroep ingesteld op 29 juni 2021 — Coinbase/EUIPO — bitFlyer (coinbase)

(Zaak T-366/21)

(2021/C 338/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Coinbase, Inc. (San Francisco, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: A. Nordemann, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: bitFlyer Inc. (Tokio, Japan)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: internationale inschrijving, met aanduiding van de Europese Unie, van het merk coinbase — internationale inschrijving, met aanduiding van de Europese Unie, nr. 1 308 248

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 29 april 2021 in zaak R 1751/2020-4

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten van de procedure.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 59, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 30 juni 2021 — Unimax Stationery/EUIPO — Mitsubishi Pencil (uni)

(Zaak T-369/21)

(2021/C 338/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Unimax Stationery (Daman, India) (vertegenwoordiger: E. Amoah, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokio, Japan)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniebeeldmerk uni — Uniemerk nr. 6 920 615

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 22 april 2021 in zaak R 1909/2020-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten van de procedure.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 59, lid 1, onder a), juncto artikel 7, lid 1, onder b) en d), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 1 juli 2021 — Etablissements Nicolas/EUIPO — St. Nicolaus (NICOLAS)**(Zaak T-373/21)**

(2021/C 338/36)

*Taal van het verzoekschrift: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* Etablissements Nicolas (Thiais, Frankrijk) (vertegenwoordiger: T. de Haan, advocaat)*Verwerende partij:* Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* St. Nicolaus a.s. (Liptovský Mikuláš, Slowakije)**Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO***Houder van het betrokken merk:* verzoekende partij voor het Gerecht*Betrokken merk:* Uniebeeldmerk NICOLAS — Uniemerken nr. 6 231 484*Procedure voor het EUIPO:* nietigheidsprocedure*Bestreden beslissing:* beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 21 april 2021 in zaak R 1195/2020-4**Conclusies**

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO en interveniënte verwijzen in de kosten met inbegrip van de kosten van verzoekster met betrekking tot de procedure voor de vierde kamer van beroep van het EUIPO.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 2 juli 2021 — Instituto Cervantes / Commissie**(Zaak T-376/21)**

(2021/C 338/37)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* Instituto Cervantes (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, advocaat)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- Het beroep ontvankelijk verklaren;

- Het besluit van de Europese Commissie om perceel nr. 3 (Spaanse taal) van de opdracht betreffende raamovereenkomsten inzake taalopleidingen voor de instellingen, organen en agentschappen van de Europese Unie (nr. HR/2020/OP/0014) in de eerste plaats te gunnen aan het consortium CLL Centre de Langues-Allingua en in de tweede plaats aan verzoekster, nietig verklaren;
- De Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Met het eerste middel wordt aangevoerd dat het bestreden besluit ontoereikend is gemotiveerd voor wat betreft de beoordeling van de relatieve voordelen van de offertes.
2. Met het tweede middel wordt aangevoerd dat de relatieve voordelen van de offertes niet met elkaar zijn vergeleken.
3. Met het derde middel wordt aangevoerd dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door de elementen van de offerte die toegankelijk waren via een in de offerte geïntegreerde hypertextlink, af te wijzen zonder de regelmatigheid ervan na te gaan.
4. Met het vierde middel wordt, subsidiair, aangevoerd dat er, ten eerste, geen verband bestaat tussen de beoordeling van de intrinsieke kwaliteiten van verzoeksters offerte en de beoordeling ervan in het licht van subcriteria 1.1 en 1.2 van de aankondiging van opdracht en, ten tweede, dat er sprake is van schending van het transparantiebeginsel.
5. Met het vijfde middel wordt schending aangevoerd van de doelstelling om overheidsopdrachten zoveel mogelijk voor concurrentie open te stellen.

Beroep ingesteld op 5 juli 2021 — Flybe/Commissie

(Zaak T-380/21)

(2021/C 338/38)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Flybe Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: G. Peretz, QC, en D. Colgan, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit van de Europese Commissie van 23 april 2021 betreffende zaak nr. COMP/M.6447 — IAG/BMI, houdende goedkeuring door de Commissie van een overeenkomst tot vrijgave van slots tussen British Airways en Flybe Limited, gedeeltelijk nietig verklaren door voetnoot 23 van dat besluit geheel nietig te verklaren of, subsidiair, deze voetnoot te wijzigen, en
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster zes middelen aan.

1. De Commissie heeft de feiten onjuist opgevat bij haar uitlegging van de in de overeenkomst tot vrijgave van slots opgelegde beperkingen. Verzoekster stelt dat die overeenkomst tussen British Airways en Flybe limited (voorheen Thyme OPCO Limited) niet vermeldt dat enige overdracht van slots gepaard moet gaan met de overdracht van de exploitatievergunning. De Commissie heeft derhalve ten onrechte de bewoordingen “dat wil zeggen samen met Thymes exploitatievergunning” opgenomen in voetnoot 23 als onderdeel van wat bedoeld is als samenvatting van de overeenkomst.

2. De Commissie heeft niet naar behoren beoordeeld of verzoekster in staat zou zijn om te voldoen aan het aanvullende vereiste dat corrigerende slots alleen voortdurend kunnen worden overdragen indien dit gepaard gaat met de overdracht van haar exploitatievergunning, in tegenstelling tot wat mogelijk is op grond van de regelingen inzake luchtvaartvergunningen van het Verenigd Koninkrijk.
3. De Commissie heeft geen rekening gehouden met de feitelijke, economische en juridische context van de overeenkomst tot vrijgave van slots, waaruit bleek dat het niet nodig is om een vereiste in verband met de overdracht van exploitatievergunningen op te leggen.
4. De benadering van de Commissie is in strijd met het rechtzekerheidsbeginsel. Verzoekster stelt dat de International Consolidated Airlines Group Commitments (Geconsolideerde Toezeggingen van de International Airlines Group) geen beperking bevatten op de overdracht van corrigerende slots.
5. De Commissie heeft verzoeksters recht om te worden gehoord geschonden door een beperking op te leggen zonder deze eerst met verzoekster te bespreken.
6. De Commissie is haar motiveringsplicht niet nagekomen. De Commissie heeft geen redenen aangedragen voor het opleggen van de beperking aan verzoekster, hetgeen in strijd is met het vereiste dat rechtshandelingen met redenen worden omkleed.

Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Banque postale / GAR

(Zaak T-383/21)

(2021/C 338/39)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: La Banque postale (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi en M. Dalon, advocaten)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

- besluit nr. SRB/ES/2021/22 van 14 april 2021 betreffende de berekening van de voor 2021 vooraf aan het GAF te betalen bijdragen krachtens artikel 263 VWEU nietig verklaren voor zover dit besluit betrekking heeft op verzoekster;
- de volgende bepalingen van de GAM-verordening, de uitvoeringsverordening en de gedelegeerde verordening krachtens artikel 277 VWEU buiten toepassing verklaren:
  - artikel 69, leden 1 en 2, en artikel 70, lid 1 en lid 2, onder a) en b), van de GAM-verordening;
  - artikel 4, lid 2, en de artikelen 6 en 7 van de gedelegeerde verordening, alsmede bijlage I bij deze verordening;
  - artikel 4 van de uitvoeringsverordening,
- verweerder verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster acht middelen aan.

- 1 Het eerste middel is ontleend aan schending van het beginsel van gelijke behandeling, aangezien de manier waarop de bijdragen worden berekend die volgens de GAM-verordening en de gedelegeerde verordening vooraf aan het GAF moeten worden betaald, noch de werkelijke omvang noch de werkelijke risico's van de instellingen weergeeft.

- 2 Het tweede middel is ontleend aan schending van het evenredigheidsbeginsel, aangezien het in de GAM-verordening en de gedelegeerde verordening vervatte stelsel van vooraf aan het GAF te betalen bijdragen berust op een beoordeling die tot gevolg heeft dat het risicoprofiel van grote Franse instellingen zoals verzoekster op kunstmatige wijze slechter wordt en dus leidt tot een bijdrage die onevenredig hoog is.
- 3 Het derde middel is ontleend aan schending van het rechtszekerheidsbeginsel, aangezien de berekening van het bedrag van de vooraf te betalen bijdragen die zijn vastgesteld in de GAM-verordening, de gedelegeerde verordening en de uitvoeringsverordening, ten eerste niet vroeg genoeg met nauwkeurigheid vooraf kenbaar is en ten tweede niet afhankelijk is van de eigen situatie en het risicoprofiel van de instelling en evenmin van de situatie van die instelling in verhouding tot die van de andere bijdragende instellingen. Ten slotte is verzoekster van mening dat de Commissie niet verantwoordelijk had mogen zijn voor de vaststelling van de risicofactoren in het kader van de gedelegeerde verordening, aangezien deze criteria een buitengewoon structurerende en bepalende rol spelen bij de vaststelling van de bijdragebedragen (artikel 290 VWEU).
- 4 Het vierde middel is ontleend aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, aangezien het bestreden besluit geen gegevens bevat die voldoende duidelijk en volledig zijn om daarmee het verschuldigde bijdragebedrag te kunnen rechtvaardigen en controleren.
- 5 Het vijfde middel is ontleend aan schending van het beginsel van effectieve rechterlijke bescherming. Tot staving daarvan voert verzoekster eveneens aan dat het bestreden besluit geen gegevens bevat die voldoende duidelijk en volledig zijn om daarmee het verschuldigde bijdragebedrag te kunnen rechtvaardigen en controleren.
- 6 Het zesde middel is ontleend aan niet-nakoming van de motiveringsplicht met betrekking tot de beperking van het gebruik van onherroepelijke betalingstoezeggingen, op grond dat het bestreden besluit niet op nauwkeurige en gedetailleerde wijze aangeeft waarom het maximum voor het gebruik van onherroepelijke betalingstoezeggingen (hierna: "OBT") moet worden vastgelegd op 15 % en alleen contanten als waarborg mogen worden aanvaard.
- 7 Het zevende middel is ontleend aan een kennelijke beoordelingsfout. Verzoekster betoogt in dit verband dat de procyclische effecten en liquiditeitsrisico's die door de GAR zijn aangevoerd om het gebruik van OBT te beperken ongegrond zijn, met name gelet op de specifieke kenmerken van de OBT en de context waarin zij worden gebruikt.
- 8 Het achtste middel is ontleend aan een onjuiste toepassing van het recht. Verzoekster voert aan dat de GAR ten eerste zich baseert op een onjuiste uitlegging van de bepalingen die het gebruik van OBT mogelijk maken door op basis van een abstracte analyse dezelfde maatregel aan alle instellingen op te leggen, en ten tweede die bepalingen hun nuttig effect ontnemt, aangezien het aandeel van de OBT systematisch en zonder afdoende rechtvaardiging tot het wettelijke minimum wordt beperkt.

Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Confédération nationale du Crédit Mutuel e.a. / GAR

(Zaak T-384/21)

(2021/C 338/40)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Parijs, Frankrijk) en 26 andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi en M. Dalon, advocaten)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

— besluit nr. SRB/ES/2021/22 van 14 april 2021 betreffende de berekening van de voor 2021 vooraf aan het GAF te betalen bijdragen krachtens artikel 263 VWEU nietig verklaren voor zover dit besluit betrekking heeft op verzoeksters;

- de volgende bepalingen van de GAM-verordening, de uitvoeringsverordening en de gedelegeerde verordening krachtens artikel 277 VWEU buiten toepassing verklaren:
  - artikel 69, leden 1 en 2, en artikel 70, lid 1 en lid 2, onder a) en b), van de GAM-verordening;
  - artikel 4, lid 2, en artikelen 6 en 7 van de gedelegeerde verordening, alsmede bijlage I bij deze verordening;
  - artikel 4 van de uitvoeringsverordening;
- verweerder verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters acht middelen aan die in essentie identiek of vergelijkbaar zijn met deze in zaak T-383/21, Banque postale/GAR.

Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — BPCE e.a. / GAR

(Zaak T-385/21)

(2021/C 338/41)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: BPCE e.a. (Parijs, Frankrijk) en 44 andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi en M. Dalon, advocaten)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

- besluit nr. SRB/ES/2021/22 van 14 april 2021 betreffende de berekening van de voor 2021 vooraf aan het GAF te betalen bijdragen krachtens artikel 263 VWEU nietig verklaren voor zover dit besluit betrekking heeft op verzoeksters;
- de volgende bepalingen van de GAM-verordening, de uitvoeringsverordening en de gedelegeerde verordening krachtens artikel 277 VWEU buiten toepassing verklaren:
  - artikel 69, leden 1 en 2, en artikel 70, lid 1 en lid 2, onder a) en b), van de GAM-verordening;
  - artikel 4, lid 2, en artikelen 6 en 7 van de gedelegeerde verordening, alsmede bijlage I bij deze verordening;
  - artikel 4 van de uitvoeringsverordening;
- verweerder verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters acht middelen aan die in essentie identiek of vergelijkbaar zijn met deze in zaak T-383/21, Banque postale/GAR.

Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Crédit agricole en Crédit agricole Corporate and Investment Bank/Commissie**(Zaak T-386/21)**

(2021/C 338/42)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partijen: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrijk), Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (vertegenwoordigers: D. Beard, Barrister, en C. Hutton, Solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2021) 2871 van de Europese Commissie van 28 april 2021 geheel of gedeeltelijk nietig verklaren;
- de bij besluit C(2021) 2871 van de Europese Commissie van 28 april 2021 opgelegde boete geheel of gedeeltelijk nietig verklaren;
- de Europese Commissie gelasten om overeenkomstig artikel 266 VWEU de maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en die van alle volgende stappen van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoeksters vier middelen aan.

1. De Commissie heeft, bij haar oordeel dat verzoeksters hebben deelgenomen aan één enkele voortdurende inbreuk met een mededingingsbeperkende strekking, het recht verkeerd toegepast en de feiten verkeerd opgevat:
  - de Commissie heeft het recht verkeerd toegepast en de feiten verkeerd opgevat door te oordelen dat de gestelde categorieën gedragingen op het gebied van informatie-uitwisseling een mededingingsbeperkende strekking hebben en deel uit kunnen maken van een gestelde één enkele voortdurende inbreuk.
  - de Commissie heeft niet het onderzoek uitgevoerd dat noodzakelijk is om te onderbouwen dat sprake is van een inbreuk naar strekking in verband met de gestelde categorieën van afstemming van gedrag.
2. De Commissie heeft, bij haar oordeel dat verzoeksters hebben bijgedragen tot een algemeen plan en dat hun gestelde deelname aan dit plan voortdurend was, het recht verkeerd toegepast en de feiten verkeerd opgevat.
  - De Commissie heeft niet bewezen dat verzoeksters hebben bijgedragen tot, of zich bewust waren van, een algemeen plan.
  - De Commissie heeft niet bewezen dat de eerste of de tweede verzoekster heeft deelgenomen aan een voortdurende inbreuk.
3. De Commissie heeft het recht verkeerd toegepast door ervan uit te gaan dat de tweede verzoekster op de hoogte was van bepaalde informatie.
  - De Commissie heeft het recht verkeerd toegepast en de feiten verkeerd opgevat door ervan uit te gaan dat handelaren op de hoogte waren van alle in een Bloomberg chat opgenomen informatie louter doordat zij ingelogd waren in een chatroom. De Commissie heeft aldus de bestaande rechtspraak onjuist uitgelegd ofwel de toepassing daarvan te ver uitgestrekt.

4. De Commissie heeft bij de berekening van het bedrag van de geldboete het recht verkeerd toegepast en de feiten verkeerd opgevat.
- de Commissie is ten onrechte afgeweken van de Richtsnoeren inzake geldboeten door de waarde van de verkopen niet te berekenen op grond van het laatste volledige jaar waarin de gestelde inbreuk plaatsvond.
  - de Commissie heeft bij het bepalen van de factor voor specifieke afschrikking het beginsel van gelijke behandeling geschonden.
  - de Commissie is ten onrechte afgeweken van de Richtsnoeren inzake geldboeten door bij haar berekening van de waarde van de verkopen niet de meest betrouwbare gegevens te gebruiken.
  - De Commissie heeft beoordelingsfouten gemaakt bij het in aanmerking nemen van de ernst van de inbreuk en de verzachtende omstandigheden.
  - De Commissie heeft bij haar beoordeling van de duur van de gestelde inbreuk de feiten kennelijk verkeerd opgevat.

Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Société générale e.a. / GAR

(Zaak T-387/21)

(2021/C 338/43)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Société générale (Parijs, Frankrijk), Crédit du Nord (Rijsel, Frankrijk) en SG Option Europe (Puteaux, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi en M. Dalon, advocaten)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

- besluit nr. SRB/ES/2021/22 van 14 april 2021 betreffende de berekening van de voor 2021 vooraf aan het GAF te betalen bijdragen krachtens artikel 263 VWEU nietig verklaren voor zover dit besluit betrekking heeft op verzoeksters;
- de volgende bepalingen van de GAM-verordening, de uitvoeringsverordening en de gedelegeerde verordening krachtens artikel 277 VWEU buiten toepassing verklaren:
  - artikel 69, leden 1 en 2, en artikel 70, lid 1 en lid 2, onder a) en b), van de GAM-verordening;
  - artikel 4, lid 2, en artikelen 6 en 7 van de gedelegeerde verordening, alsmede bijlage 1 bij deze verordening;
  - artikel 4 van de uitvoeringsverordening,
- verweerder verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters acht middelen aan die in essentie identiek of vergelijkbaar zijn met deze in zaak T-383/21, Banque postale/GAR.

Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Crédit agricole e.a. / GAR**(Zaak T-388/21)**

(2021/C 338/44)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrijk) en 48 andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi en M. Dalon, advocaten)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

- besluit nr. SRB/ES/2021/22 van 14 april 2021 betreffende de berekening van de voor 2021 vooraf aan het GAF te betalen bijdragen krachtens artikel 263 VWEU nietig verklaren voor zover dit besluit betrekking heeft op verzoeksters;
- de volgende bepalingen van de GAM-verordening, de uitvoeringsverordening en de gedelegeerde verordening krachtens artikel 277 VWEU buiten toepassing verklaren:
  - artikel 69, leden 1 en 2, en artikel 70, lid 1 en lid 2, onder a) en b), van de GAM-verordening;
  - artikel 4, lid 2, en artikelen 6 en 7 van de gedelegeerde verordening, alsmede bijlage I bij deze verordening;
  - artikel 4 van de uitvoeringsverordening,
- verweerder verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters acht middelen aan die in essentie identiek of vergelijkbaar zijn met deze in zaak T-383/21, Banque postale/GAR.

Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — BNP Paribas / GAR**(Zaak T-397/21)**

(2021/C 338/45)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: BNP Paribas (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi en M. Dalon, advocaten)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

- besluit nr. SRB/ES/2021/22 van 14 april 2021 betreffende de berekening van de voor 2021 vooraf aan het GAF te betalen bijdragen krachtens artikel 263 VWEU nietig verklaren voor zover dit besluit betrekking heeft op verzoeker;

- de volgende bepalingen van de GAM-verordening, de uitvoeringsverordening en de gedelegeerde verordening krachtens artikel 277 VWEU buiten toepassing verklaren:
  - artikel 69, leden 1 en 2, en artikel 70, lid 1 en lid 2, onder a) en b), van de GAM-verordening;
  - artikel 4, lid 2, en artikelen 6 en 7 van de gedelegeerde verordening, alsmede bijlage I bij deze verordening;
  - artikel 4 van de uitvoeringsverordening,
- verweerder verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster acht middelen aan die in essentie identiek of vergelijkbaar zijn met deze in zaak T-383/21, Banque postale/GAR.

Beroep ingesteld op 6 juli 2021 — Ryanair en Ryanair Sun/Commissie

(Zaak T-398/21)

(2021/C 338/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Ryanair DAC (Swords, Ierland), Ryanair Sun S.A. (Warschau, Polen) (vertegenwoordigers: F.-C. Lapr votte, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating en I.-G. Metaxas-Maranghidis, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- verweersters besluit van 22 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.59158 — Polen — COVID-19 — Steun aan LOT ⁽¹⁾, nietig verklaren, en
- verweester verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoeksters vijf middelen aan.

1. Verweester heeft de “Tijdelijke kaderregeling inzake staatssteun ter ondersteuning van de economie vanwege de huidige COVID-19-uitbraak” onjuist toegepast. In het bijzonder heeft zij niet aangetoond dat LOT in aanmerking komt voor herkapitalisatiesteun op grond van de Tijdelijke kaderregeling en is zij niet nagegaan of er passendere en minder versturende maatregelen dan herkapitalisatie beschikbaar waren. Verweester heeft voorts geen behoorlijk onderzoek gedaan naar de evenredigheid van het herkapitalisatiebedrag, de vergoeding voor de steun, de voorwaarden voor terugtreding van de staat, alsmede naar de aspecten van de steun die betrekking hebben op governance en het voorkomen van onnodige verstoringen van de mededinging.
2. Verweester heeft artikel 107, lid 3, onder b), VWEU onjuist toegepast door ervan uit te gaan dat deze bepaling kan dienen als rechtsgrondslag ter rechtvaardiging van de steun. Verweester heeft daarnaast niet aangetoond dat de steun noodzakelijk, geschikt en evenredig is om een ernstige verstoring van de Poolse economie op te heffen en heeft geen “afwegingstoets” uitgevoerd om de verwachte positieve gevolgen van de steun, te weten de verwezenlijking van de in artikel 107, lid 3, onder b), VWEU genoemde doelstellingen, af te wegen tegen de negatieve gevolgen ervan, te weten de verstoring van de mededinging en de gevolgen voor de handel tussen lidstaten.

3. Het bestreden besluit is in strijd met specifieke bepalingen van het VWEU en de algemene Unierechtelijke beginselen die ten grondslag hebben gelegen aan de liberalisering van het luchtvervoer in de Europese Unie sinds het einde van de jaren 80 (namelijk het verbod op discriminatie, het vrij verrichten van diensten — zoals toegepast op het luchtvervoer bij verordening nr. 1008/2008 ⁽¹⁾ — en de vrijheid van vestiging).
4. Verweerster heeft geen formele onderzoeksprocedure ingeleid ondanks het bestaan van ernstige moeilijkheden en heeft verzoeksters procedurele rechten geschonden.
5. Verweerster is haar motiveringsplicht niet nagekomen.

⁽¹⁾ PB 2021, C 260, blz. 10.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1008/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 inzake gemeenschappelijke regels voor de exploitatie van luchtdiensten in de Gemeenschap (Herziening) (Voor de EER relevante tekst) (PB 2008, L 293, blz. 3).

Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — KN / Parlement

(Zaak T-401/21)

(2021/C 338/47)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: KN (vertegenwoordigers: M. Casado García-Hirschfeld en M. Aboudi, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk verklaren;
- het bestreden besluit nietig verklaren;
- vergoeding gelasten van de immateriële schade, die ex aequo et bono wordt geraamd op 100 000 EUR,
- verweerder verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker voert twee middelen aan tot staving van zijn beroep tegen het besluit van het Europees Parlement van 28 april 2021 over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2019, afdeling VI — Europees Economisch en Sociaal Comité [2020/2145(DEC)] en de resolutie van het Europees Parlement van 29 april 2021 met de opmerkingen die een integrerend deel uitmaken van het voornoemde besluit.

Eerste middel: schending van artikel 16, lid 1, VWEU, de artikelen 1 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de artikelen 4 en 5 van verordening 2018/1725 ⁽¹⁾, alsmede schending van het beginsel van vertrouwelijkheid van tuchtprocedures en justitiële informatie en van artikel 10 van verordening nr. 883/2013 ⁽²⁾.

Tweede middel: schending van het recht op het vermoeden van onschuld, het beginsel van behoorlijk bestuur en het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 45/2001 en besluit nr. 1247/2002/EG (PB 2018, L 295, blz. 39).

⁽²⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van de Raad (PB 2013, L 248, blz. 1).

Beroep ingesteld op 7 juli 2021 — Dexia Crédit Local / GAR**(Zaak T-405/21)**

(2021/C 338/48)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Dexia Crédit Local (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: H. Gilliams en J.-M. Gollier, advocaten)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit met referentienummer SRB/ES/2021/22 van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad van 14 april 2021 betreffende de berekening van de voor 2021 vooraf te betalen bijdragen aan het Gemeenschappelijk Afwikkelingsfonds;
- verwijzing van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad in de proceskosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zes middelen aan.

Eerste middel: het besluit is in strijd met artikel 69 van verordening nr. 806/2014, voor zover het streefbedrag voor 2021 daarbij is vastgesteld op een achtste van 1,35 % van de gedekte deposito's.

Tweede middel: gedelegeerde verordening nr. 2015/63 is onwettig:

- wegens schending van het evenredigheidsbeginsel, aangezien de berekening van de vooraf aan het GAF te betalen bijdragen ten eerste niet strookt met de doelstellingen van verordening nr. 806/2014, ten tweede geen rekening houdt met het feit dat verzoekster een kredietinstelling in afwikkeling met een staatsgarantie is waarvoor in beginsel nooit een beroep zal worden gedaan op het GAF en ten derde de ordelijke afwikkeling van verzoekster duurder maakt;
- wegens schending van het beginsel van gelijke behandeling, aangezien zij instellingen in afwikkeling met een staatsgarantie en in bedrijf zijnde instellingen op dezelfde wijze behandelt.

Derde middel: subsidiair, de GAR heeft de beginselen van evenredigheid en gelijke behandeling geschonden om dezelfde redenen als die welke in het tweede middel zijn uiteengezet, aangezien de GAR deze beginselen niet heeft geëerbiedigd door de bepalingen van verordening nr. 2015/63 zonder aanpassing toe te passen op verzoekster.

Vierde middel: er is sprake van een gebrek aan transparantie en ontoereikende motivering, aangezien de verstrekte informatie het niet mogelijk maakt om de rechten van verdediging naar behoren uit te oefenen.

Vijfde middel: de artikelen 5, 69 en 70 van verordening nr. 806/2014 ontberen een rechtsgrondslag, aangezien zij zijn vastgesteld op grondslag van artikel 114 VWEU, terwijl er geen sprake is van onderlinge aanpassing van wetgevingen.

Zesde middel: de artikelen 5, 69 en 70 van verordening nr. 806/2014 ontberen een rechtsgrondslag, aangezien zij zijn vastgesteld op grondslag van artikel 114 VWEU, terwijl het om fiscale bepalingen gaat.

Beroep ingesteld op 8 juli 2021 — Credit Suisse Group en Credit Suisse Securities (Europe)/Commissie

(Zaak T-406/21)

(2021/C 338/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Credit Suisse Group AG (Zürich, Zwitserland), Credit Suisse Securities (Europe) Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: R. Wesseling en F. ten Have, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- artikel 1 van besluit C(2021) 2871 van 28 april 2021 van de Commissie betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (AT.40346 — SSA Bonds) (hierna: “besluit”) nietig verklaren; subsidiair, artikel 1, onder d), van het besluit nietig verklaren, of, meer subsidiair, artikel 1, onder d), van het besluit gedeeltelijk nietig verklaren voor zover daarin is vastgesteld dat de communicatie over prijsvorming een mededingingsbeperkende strekking heeft en/of verzoeksters hebben deelgenomen aan één enkele voortdurende inbreuk gedurende de gehele in dat artikel genoemde periode;
- artikel 2, onder d), van het besluit nietig verklaren of, subsidiair, gedeeltelijk nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten of, subsidiair, in een passend deel van de kosten van verzoeksters.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoeksters drie middelen aan.

1. De Commissie heeft, bij haar oordeel dat verzoeksters hebben gehandeld met het doel de mededinging te beperken of verstoren, artikel 101 VWEU geschonden en onvoldoende redenen aangedragen. De Commissie heeft in het bijzonder:
  - artikel 101 VWEU geschonden door de relevante juridische en economische context niet in aanmerking te nemen, en heeft niet voldaan aan haar plicht om te bewijzen dat het in het besluit aan de orde zijnde gedrag een mededingingsbeperkende strekking heeft;
  - subsidiair, artikel 101 VWEU geschonden door te concluderen dat de communicatie over prijsvorming een mededingingsbeperkende strekking heeft;
  - met betrekking tot de communicatie over prijsvorming, het recht verkeerd toegepast door de beoordeling of een gedraging een mededingingsbeperkende strekking heeft te vervangen door de beoordeling of een gedraging als “nevenrestrictie” buiten de werkingssfeer van artikel 101 VWEU valt.
2. De Commissie heeft artikel 101 VWEU geschonden door het begrip “één enkele voortdurende inbreuk” verkeerd toe te passen. In het bijzonder:
  - heeft de Commissie niet bewezen en onvoldoende onderbouwd dat de frequente communicatie in multilaterale voortdurende chatruimten, welke praktijk ophield in februari 2013, en de sporadische bilaterale communicatie die daar vanaf februari 2013 op volgde, deel uitmaakten van hetzelfde totaalplan waarmee een gemeenschappelijk doel werd nagestreefd;

- heeft de Commissie niet bewezen en onvoldoende onderbouwd dat verzoeksters op de hoogte waren of hadden moeten zijn van de bilaterale communicatie tussen de andere handelaren vanaf februari 2013, dan wel deze communicatie redelijkerwijs hadden kunnen voorzien;
  - wordt in het besluit niet bewezen en onvoldoende onderbouwd dat de gestelde schending voortdurend was;
  - wordt in het besluit niet bewezen dat sprake is één enkele voortdurende inbreuk voor de gehele in artikel 1, onder d), genoemde periode.
3. De door de Commissie voor het opleggen van geldboeten gehanteerde methodologie is in strijd met artikel 23 van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾, de richtsnoeren van de Commissie inzake geldboeten ⁽²⁾, en de motiveringsplicht. In het bijzonder:
- heeft de Commissie onvoldoende redenen aangedragen om verzoeksters in staat te stellen te beoordelen of de voor het opleggen van geldboeten gehanteerde methodologie gebreken vertoont;
  - heeft de Commissie een indicatieve waarde van de verkopen gehanteerd die de waarde van verzoeksters' verkopen, en derhalve de economische impact van de gestelde inbreuk, aanzienlijk overschat, waarbij zij is afgeweken van het in de Richtsnoeren inzake geldboeten van 2006 bedoelde begrip "waarde van de verkopen";
  - is bij het opleggen van een geldboete aan verzoeksters de ernst van de gestelde inbreuk aanzienlijk overschat;
  - is bij het opleggen van een geldboete aan verzoeksters een periode in aanmerking genomen gedurende welke zij niet deelnamen aan de gestelde inbreuk.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2) ("Richtsnoeren inzake geldboeten").

Beroep ingesteld op 9 juli 2021 — PB / Commissie

(Zaak T-407/21)

(2021/C 338/50)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: PB (vertegenwoordigers: L. Levi en M. Vandenbussche, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond verklaren

bijgevolg,

- het Commissiebesluit van 5 mei 2021 dat is meegedeeld op 10 mei 2021 en betrekking heeft op de terugvordering van respectievelijk (i) 4 241 507 EUR (opdracht TACIS/2006/101-510) (hoofdsom) of 4 674 256,92 EUR (hoofdsom vermeerderd met vertragingsrente op 30 april 2021) en (ii) 1 197 055,86 EUR (opdracht CARDS/2008/166-429) (hoofdsom) of 1 298 608,85 EUR (hoofdsom vermeerderd met vertragingsrente op 30 april 2021) waar 399 825 EUR van moet worden afgetrokken, nietig verklaren;

- de terugbetaling gelasten van alle bedragen die de Commissie op grond van dit besluit mogelijkwijs heeft teruggevorderd, vermeerderd met vertragingsrente tegen de door de Europese Centrale Bank toegepaste rentevoet vermeerderd met 7 punten;
- de betaling gelasten van 10 000 EUR als schadevergoeding, onder voorbehoud van wijziging;
- de Commissie verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. Het eerste middel is ontleend aan schending van het Financieel Reglement aangezien de Commissie geen enkele schuldvordering jegens verzoeker had en in ieder geval geen enkele vaststaande schuldvordering.
2. Het tweede middel is ontleend aan schending van wezenlijke vormvoorschriften, de zorgvuldigheidsplicht en het beginsel van onpartijdigheid zoals vastgelegd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker stelt dat de inleiding van de terugvorderingsprocedure in het bestreden besluit wordt gerechtvaardigd door erop te wijzen dat hij niet heeft gereageerd op de debetnota, de herinneringsbrief en de ingebrekestelling. Zodoende verzuimt verweerster ten eerste om te preciseren dat verzoeker deze drie stukken heeft betwist en ten tweede om te vermelden dat de Belgische rechter zich bevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het beroep dat HB bij hem heeft ingesteld op grond van de twee overeenkomsten. Verzoeker voegt daaraan toe dat verweerster tevens haar motiveringsplicht niet is nagekomen omdat zij de gronden niet heeft toegelicht die haar in het onderhavige geval ertoe hebben gebracht te besluiten zoals zij heeft gedaan. Ten slotte is verzoeker van mening dat de Commissie de relevante elementen van het onderhavige geval niet zorgvuldig en onpartijdig heeft onderzocht.
3. Het derde middel is ontleend aan de onbevoegdheid van de Commissie om besluiten vast te stellen die een executoriale titel vormen, het ontbreken van een rechtsgrondslag en een kennelijke beoordelingsfout. Verzoeker beweert dat de Commissie niet bevoegd was om de twee besluiten vast te stellen die een executoriale titel vormden ter inning van de schuldvordering die de Commissie meent te hebben op de marktdeelnemer waarvan verzoeker de bedrijfsleider is en die volgens de Commissie hoofdelijk aansprakelijk is, omdat in de hen bindende overeenkomst geen arbitragebeding is opgenomen waarbij de rechterlijke instanties van de Unie bevoegd worden verklaard voor contractuele geschillen tussen hen. Verzoeker meent dat indien de Commissie niet bevoegd is om de twee tot deze marktdeelnemer gerichte besluiten vast te stellen, zij al helemaal niet bevoegd is om deze besluiten jegens hem vast te stellen omdat zijn vordering contractueel van aard is.

Beroep ingesteld op 9 juli 2021 — HB / Commissie

(Zaak T-408/21)

(2021/C 338/51)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: HB (vertegenwoordigers: L. Levi en M. Vandenbussche, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond verklaren
bijgevolg,
- de Commissiebesluiten van 5 mei 2021 die zijn meegedeeld op 10 mei 2021 en betrekking hebben op de terugvordering van respectievelijk (i) 4 241 507 EUR (opdracht TACIS/2006/101-510) (hoofdsom) of 4 674 256,92 EUR (hoofdsom vermeerderd met vertragingsrente op 30 april 2021) en (ii) 1 197 055,86 EUR (opdracht CARDS/2008/166-429) (hoofdsom) of 1 298 608,85 EUR (hoofdsom vermeerderd met vertragingsrente op 30 april 2021) waar 399 825 EUR van moet worden afgetrokken, nietig verklaren;

- de terugbetaling gelasten van alle bedragen die de Commissie op grond van dit besluit mogelijkwijs heeft teruggevorderd, vermeerderd met vertragingsrente tegen de door de Europese Centrale Bank toegepaste rentevoet vermeerderd met 7 punten;
- de betaling gelasten van een symbolische bedrag van 1 EUR als schadevergoeding, onder voorbehoud van wijziging;
- de Commissie verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Het eerste middel is ontleend aan de onbevoegdheid van de Commissie om de bestreden besluiten vast te stellen, het ontbreken van een rechtsgrondslag en schending van het beginsel van gewettigd vertrouwen. Verzoekster meent dat de Commissie onbevoegd was om de bestreden besluiten vast te stellen die een executoriale titel vormden ter inning van de schuldvordering die de Commissie jegens haar meent te hebben omdat in de hen bindende overeenkomst geen arbitragebeding is opgenomen waarbij de rechterlijke instanties van de Unie bevoegd worden verklaard voor contractuele geschillen tussen hen.
2. Het tweede middel is ontleend aan schending van het Financieel Reglement aangezien de Commissie geen enkele schuldvordering jegens verzoekster had en in ieder geval geen enkele vaststaande schuldvordering.
3. Het derde middel is ontleend aan schending van wezenlijke vormvoorschriften, de zorgvuldigheidsplicht en het beginsel van onpartijdigheid zoals vastgelegd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Verzoekster stelt dat de inleiding van de terugvorderingsprocedure in het bestreden besluit wordt gerechtvaardigd door erop te wijzen dat zij niet heeft gereageerd op de debetnota, de herinneringsbrief en de ingebrekestelling. Zodoende verzuimt verweerster ten eerste om te preciseren dat verzoekster deze drie stukken heeft betwist en ten tweede om te vermelden dat de Belgische rechter zich bevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het beroep dat bij hem is ingesteld op grond van de twee overeenkomsten. Verzoekster voegt daaraan toe dat verweerster tevens haar motiveringsplicht niet is nagekomen omdat zij de gronden niet heeft toegelicht die haar in het onderhavige geval ertoe hebben gebracht te besluiten zoals zij heeft gedaan. Ten slotte is verzoekster van mening dat de Commissie de relevante elementen van het onderhavige geval niet zorgvuldig en onpartijdig heeft onderzocht.

Beroep ingesteld op 12 juli 2021 — Virginie Alauzun e.a./Commissie en EMA

(Zaak T-418/21)

(2021/C 338/52)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Virginie Alauzun (Saint-Cannat, Frankrijk) en 774 andere verzoekende partijen (vertegenwoordiger: F. Di Vizio, advocaat)

Verwerende partijen: Europese Commissie, Europees Geneesmiddelenbureau (EMA)

Conclusies

- primair, uitvoeringsbesluit EMEA/H/C/005735/II/0030 van de Europese Commissie van 31 mei 2021 nietig verklaren wegens schending van wezenlijke vormvoorschriften en een ontoereikende motivering van de verlening van een voorwaardelijke vergunning voor het in de handel brengen;
- subsidiair, het advies van het Comité voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik van het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) van 28 mei 2021, waarbij het EMA heeft aanbevolen om een voorwaardelijke vergunning te verlenen voor het in handel brengen van het door BioNTech en Pfizer gefabriceerde vaccin Comirnaty, nietig verklaren, en
- het EMA en de Commissie verwijzen in alle kosten van verzoekers.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep tegen het besluit van de Commissie van 31 mei 2021 tot wijziging van de bij besluit C(2020) 9598(final) verleende voorwaardelijke vergunning voor het op de markt brengen van het geneesmiddel voor menselijk gebruik “Comirnaty — mRNA-vaccin (met gemodificeerde nucleoside) tegen COVID-19”, voeren verzoekers twee middelen aan.

1. Schending van wezenlijke vormvoorschriften en ontoereikende motivering. Verzoekers betogen in dit verband dat de bestreden besluiten niet aantonen dat het betrokken vaccin binnen de werkingssfeer van de artikelen 2 en 4 van verordening nr. 507/2006 ⁽¹⁾ valt, noch dat het voldoet aan de vereisten van die artikelen. Volgens verzoekers voldoet de betrokken voorwaardelijke vergunning voor het op de markt brengen niet aan het vereiste dat sprake is van een noodsituatie of van een levensbedreigende ziekte voor het betrokken publiek. Verzoekers voegen hieraan toe dat die vergunning niet is gebaseerd op een positieve baten-risicoverhouding en dat zij evenmin beantwoordt aan niet bevredigde medische behoeften. Tot slot stellen verzoekers dat de voordelen voor de volksgezondheid van de bestreden vergunning niet zwaarder wegen dan het inherente risico van het feit dat er nog aanvullende gegevens vereist zijn.
2. Schending van de in respectievelijk artikel 3 en artikel 2 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie verankerde grondrechten op menselijke integriteit en op leven.

⁽¹⁾ Verordening nr. 507/2006 van de Commissie van 29 maart 2006 betreffende voorwaardelijke vergunningen voor het in de handel brengen van geneesmiddelen voor menselijk gebruik die binnen het toepassingsgebied van verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad vallen (PB 2006, L 92, blz. 6).

Beroep ingesteld op 12 juli 2021 — Cargolux/Commissie

(Zaak T-420/21)

(2021/C 338/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Cargolux Airlines International SA (Cargolux) (Sandweiler, Luxembourg) (vertegenwoordigers: G. Goeteyn en E. Aliende Rodríguez, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de aan Cargolux gestuurde brief van de Commissie van 30 april 2021 in zijn geheel nietig verklaren;
- de Unie, vertegenwoordigd door de Commissie, veroordelen tot vergoeding van de schade die Cargolux heeft geleden wegens het nalaten van de Commissie om, overeenkomstig artikel 266, eerste alinea, VWEU, de bedragen aan verschuldigde vertragingsrente en samengestelde rente te betalen om te voldoen aan het arrest van 16 december 2015, Cargolux Airlines International SA/Commissie (zaak T-39/11), en dus, op grond van artikel 266, tweede alinea, artikel 268 en artikel 340, tweede alinea, VWEU, tot betaling van de volgende bedragen:
  - (a) de verschuldigde vertragingsrente, dat wil zeggen rente over het bedrag van 39 900 000 EUR tegen de rentevoet die de Europese Centrale Bank op 1 november 2010 heeft vastgesteld voor zijn herfinancieringstransacties (te weten 1 %), vermeerderd met 3,5 %, voor de periode van 15 februari 2011 tot 5 februari 2016, hetgeen neerkomt op een bedrag van 8 075 972,03 EUR, dan wel tegen de rentevoet die het Gerecht passend acht, en
  - (b) de verschuldigde samengestelde rente, dat wil zeggen rente over het bedrag van de hierboven onder (a) bedoelde verschuldigde vertragingsrente, voor de periode van 5 februari 2016 tot de datum waarop de Commissie het onder (a) geëiste bedrag daadwerkelijk betaalt [of, indien het Gerecht Cargolux's verzoek om de samengestelde rente vanaf 5 februari 2016 te laten lopen, afwijst, voor de periode tussen de datum van dit beroep en de datum waarop de Commissie het onder (a) geëiste bedrag daadwerkelijk betaalt], tegen de rentevoet die de Europese Centrale Bank op 1 november 2010 heeft vastgesteld voor zijn herfinancieringstransacties (te weten 1 %), vermeerderd met 3,5 % (dan wel tegen de rentevoet die het Gerecht passend acht);
- de Commissie verwijzen in alle kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. Het bestreden besluit, waarvan is kennisgegeven bij de brief van 30 april 2021, geeft blijk van een onjuiste toepassing van het recht en moet in zijn geheel nietig worden verklaard op grond van artikel 263 VWEU. Verzoekster betoogt dat in het bestreden besluit ten onrechte wordt gesteld dat het verzoek van Cargolux van 2 februari 2021 om betaling van de verschuldigde verdragingsrente en samengestelde rente verjaard en niet-ontvankelijk is.
2. De Unie is vanwege de niet-naleving door de Commissie van artikel 266, eerste alinea, VWEU niet-contractueel aansprakelijk tot betaling van een schadevergoeding aan Cargolux ten bedrage van de verschuldigde verdragingsrente en samengestelde rente, op grond van artikel 266, tweede alinea, artikel 268 en artikel 340, tweede alinea, VWEU.

Beroep ingesteld op 14 juli 2021 — Assaad/Raad**(Zaak T-426/21)**

(2021/C 338/54)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Nizar Assaad (Beiroet, Libanon) (vertegenwoordigers: M. Lester, Barrister, G. Martin en C. Enderby Smith, Solicitors)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Uitvoeringsbesluit (GBVB) 2021/751 van de Raad van 6 mei 2021 ⁽¹⁾ en uitvoeringsverordening (EU) 2021/743 van de Raad van 6 mei 2021 ⁽²⁾, tot wijziging van punt 36 van bijlage I bij besluit 2013/255/GBVB van de Raad en van punt 36 van bijlage II bij verordening (EU) nr. 36/2012 van de Raad van 18 januari 2012 (hierna: "bestreden maatregelen"), nietig verklaren voor zover zij verzoeker betreffen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep betoogt verzoeker dat de Raad sinds 2011 herhaaldelijk heeft verklaard dat verzoeker niet de persoon is die wordt genoemd in punt 36 van de aan Syrië opgelegde beperkende maatregelen. De Raad heeft dit standpunt met de bestreden maatregelen willen omkeren, en stelt thans zonder enige rechtvaardiging of feitelijke dan wel juridische grondslag dat verzoeker feitelijk sinds 2011 op de lijst staat. Verzoekers gronden voor nietigverklaring verzetten zich tegen de ommekeer in standpunt van de Raad als zijnde gebaseerd op meerdere beoordelingsfouten; die ommekeer is ten onrechte retroactief en is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel; er is sprake van misbruik van de bevoegdheden van de Raad; en die ommekeer is in strijd met het beginsel van gezag van gewijsde.

⁽¹⁾ PB 2021, L 160, blz. 115.

⁽²⁾ PB 2021, L 160, blz. 1.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL